

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

ضمیمهٰ

قرآن و تعلیمات دینی (۲) و (۳)

دین و زندگی

سال‌های دوم و سوم دبیرستان

ویژه اهل سنت

وزارت آموزش و پرورش سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

برنامه‌ریزی محتوا و نظارت بر تألیف : دفتر تألیف کتاب‌های درسی ابتدایی و متوسطه نظری
نام کتاب : ضمیمه قرآن و تعلیمات دینی (۲) و (۳) دین و زندگی سال‌های دوم و
سوم دبیرستان (ویژه اهل سنت) - ۲۲۲/۱ و ۲۵۱/۱

مؤلفان : عزالدین حسنی، خالد نویدی، مولوی نذیر احمد سلامی، معبد مردوخی و حیدر الماسی
آماده‌سازی و نظارت بر چاپ و توزیع : اداره کل نظارت بر نشر و توزیع مواد آموزشی
تهران : خیابان ایرانشهر شمالی - ساختمان شماره ۴ آموزش و پرورش (شهید موسوی)
تلفن : ۰۹۶۱-۸۸۸۳۱۱۶۱ ، دورنگار : ۰۹۲۶۶ ، ۰۹۳۰-۸۸۳۰-۹۲۶۶ ، کد پستی : ۱۵۸۴۷۴۷۳۵۹

وبسایت : www.chap.sch.ir

مدیر امور فنی و چاپ : سید احمد حسینی

طرح جلد : مهدی کریم خانی

صفحه‌آرا : مریم نصرتی

حروفچین : کبری اجابتی

مصحح : فاطمه صفری ذوق‌القاری، شهلا دالایی

امور آماده‌سازی خبر : زینت بهشتی‌شیرازی

امور فنی رایانه‌ای : حمید ثابت کلاچاهی، ناهید خیام باشی

ناشر : شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران : تهران - کیلومتر ۱۷ جاده مخصوص کرج - خیابان ۶۱ (دارویخن)

تلفن : ۰۵-۴۴۹۸۵۱۶۰ ، دورنگار : ۰۹۹۸۵۱۶۰ ، صندوق پستی : ۳۷۵۱۵-۱۳۹

چاپخانه : راوی

سال انتشار و نوبت چاپ : چاپ ششم ۱۳۹۴

حق چاپ محفوظ است.

شابک ۲۲-۰۲۰۵-۰۵۶۴-۹۷۸ ISBN 978-964-05-2022-2

در جمهوری اسلامی، همه برادران سنّی و شیعه
در کنار هم و با هم برادر، و در حقوق، مساوی هستند،
هر کس خلاف این را تبلیغ کرد دشمن اسلام و ایران
است.

امام خمینی «قدس سرّه الشّریف»

دانشآموزان عزیز

این کتاب را برای استفاده خود در سال سوم دبیرستان نگهداری کنید.

فهرست

۱	سال اول : ضمیمه قرآن و تعلیمات دینی (۱) ویژه اهل سنت
۲	فعالیت تکمیل درس یازدهم
۴	فعالیت تکمیل احکام درس سیزدهم
۷	سال دوم : ضمیمه قرآن و تعلیمات دینی (۲) ویژه اهل سنت
۸	درس پانزدهم : کار و درآمد حلال
۲۰	احکام روزه درس شانزدهم
۲۳	سال سوم : ضمیمه قرآن و تعلیمات دینی (۳) ویژه اهل سنت
۲۴	درس پنجم : حکومت اسلامی، پس از رسول خدا (ص)
۳۲	درس ششم : ویژگی های حکومت اسلامی
۳۹	درس هفتم : خلفای راشدین
۴۹	درس هشتم : دنیای اسلام پس از خلفای راشدین
۵۵	درس نهم : امت واحده
۶۳	درس دهم : احکام اسلامی
۷۶	درس یازدهم : آینده تاریخ

پیشگفتار

سخنی با دبیران و دانش آموزان

دبیران و دانش آموزان عزیز کتابی که هم اکنون در دست دارید شامل مطالب ضروری مربوط به اصول و فروع دین از دیدگاه علماء و فقهای اهل سنت و احکام ویژه این مذهب است. مطالب این کتاب به جای بخش‌های اختصاصی کتاب‌های دین و زندگی، برای دانش آموزان اهل تسنن تدریس می‌گردد. از آنجا که در کشور اسلامی ما، گروهی از دانش آموزان اهل تسنن در احکام و فروع دین پیرو مذهب امام ابوحنیفه و گروهی دیگر پیرو مذهب امام شافعی می‌باشند، از این‌رو، در کتاب درسی در موارد اختلاف، احکام بر مبنای نظرات فقهای هر دو مذهب بیان شده است.

نکته قابل توجه در اینجا این است که اختلاف نظر مجتهدین و ائمه مذاهب در مسائل فرعی و احکام، هرگز نباید موجب تفرقه و جدایی میان مسلمانان گردد. اختلاف نظر علمی و بحث‌های بدون تعصب و تنگ‌نظری برای روشن شدن حقیقت، کاری نیکو و پسندیده است. علماء و روشنگران دینی باید بدون توجه به وسوسه‌های دشمنان اسلام و سخنان متعصبان جاهل، با دیدگاهی وسیع و سعه صدر به قرآن مراجعه نمایند و با توجه به آیه شریفه «فَإِنْ تَنَازَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ»؛ (نساء ۵۹)، اختلاف‌ها و درگیری‌های خود را با توجه به قرآن و سنت حضرت رسول حل نمایند.

معلمان محترم، صاحب نظران، دانش آموزان عزیز و اولیای آمان می توانند نظر اصلاحی خود را درباره مطابق
این کتاب از طریق نامه به شعبه نظری تهران - صندوق پستی ۳۶۲، ۱۵۸۵۵ - گروه درسی مربوط و پیام نکار (Email)
ارسال نمایند.

دفتر نامه بررسی و تایپ کتاب های اسی

سال اول

ضمیمة قرآن و تعلیمات دینی (۱)

ویژہ اہل سنت

فعالیت تکمیل درس یازدهم : صفحه ۱۱۱ کتاب دین و زندگی (۱) – مربوط به فقه
شافعی

برای اقامه نماز دو دسته اعمال انجام می‌گیرد : اركان و مستحبات.
مستحبات نماز نیز دو دسته هستند : ابعاض و هیأت

مستحبات		ارکان (واجبات)	
هیأت : اعمالی هستند که ترك آنها	ابعاض : اعمالی هستند ترك آنها	ارکان : اعمالی هستند که ترك آنها	
..... - ۱ - ۱ - ۸ - ۱
..... - ۲ - ۲ - ۹ - ۲
..... - ۳ - ۳ - ۱۰ - ۳
..... - ۴ - ۴ - ۱۱ - ۴
..... - ۵ - ۵ - ۱۲ - ۵
	 - ۱۳ - ۶
		 - ۷

فعالیت تکمیل درس یازدهم : صفحه ۱۱۱ کتاب دین و زندگی (۱) – مربوط به فقه

حنفی

دانشآموز عزیز با استفاده از منابعی که معلم معرفی می‌کند و یا خود می‌دانید جدول زیر را تکمیل کنید.

برای اقامه نماز سه دسته اعمال انجام می‌گیرد : فرایض، واجبات، سنن					
سنن :		واجبات :		فرایض :	
عبارت است از اعمالی که رسول اکرم (ص) بر انجام آنها مواظبت نموده و رعایت آنها موجب تکمیل عبادت است.		عبارتند از اعمالی که ترک عمدی آنها موجب اعاده عبادت (صلوة) و ترک آن سهواً موجب سجده سهو است.		اعمالی هستند که ترک آنها حرام و موجب ابطال نماز می‌شوند.	
بلند کردن دست در گفتن تکبیر تحريمہ	۱	قرائت سوره فاتحه	۱	نیت	۱
دست گرفتن	۲	ختم سوره	۲	قیام	۲
ذکر اوراد رکوع و سجده و ...	۳	تعديل اركان	۳	مطلق قرائت	۳
آمین گفتن	۴	قنوت	۴	رکوع	۴
.....	۵	۵	۵
.....	۶	۶	۶
.....	۷	۷	۷
.....	۸	۸	۸
.....	۹	۹	۹
.....	۱۰	۱۰	۱۰
.....	۱۱	۱۱	۱۱
.....	۱۲	۱۲	۱۲
.....	۱۳	۱۳	۱۳

فعالیت تکمیل احکام درس سیزدهم : صفحات ۱۴۳ و ۱۴۴ و ۱۴۵ کتاب دین و زندگی (۱)

تکمیل احکام

(الف) در سال‌های قبل آموخته‌ایم که برای انجام نماز لازم است بدن و لباس ما پاک باشد و در صورتی که به یکی از نجاسات آلوده شد، باید قبل از نماز ظاهر گردد. بنابراین لازم است که هر مسلمانی نجاسات را بشناسد و راه پاک کردن اشیای نجس را بداند. توجه کنید که :

نجاسات یعنی ناپاکی، و نجس یعنی ناپاک، در فقه اسلامی نجس یعنی چیزی که مانع صحت و درستی نماز است. به طوری که اگر نجاسات با بدن یا لباس نمازگزار یا محلی که در آن نماز به جا می‌آورد، تماس داشته باشد، آن نماز صحیح نیست.

برخی از نجاسات عبارتند از :

۱- تمامی مشروبات و مایعات مستی آور.

۲- سگ و خوک

۳- مردار، یعنی هر حیوانی که بدون ذبح شرعی مرده باشد. در نجس بودن مردار فرقی بین حیوانات حلال گوشت و حرام گوشت نیست. البته مرده انسان همانند زنده‌اش پاک است و ماهی مرده نیز نجس نیست.

۴- ادرار و مدفوع انسان و حیوان

۵- هر بخش از بدن حیوان که در حال حیاتش از وی جدا شود نجس است (البته مو و چشم حیواناتی که حلال گوشت هستند، از این مورد استثناء شده‌اند و نجس نیستند) ضمناً جزء جدا شده از انسان و ماهی نجس نیست.

۶- شیر حیواناتی که حلال گوشت نیستند، مانند لاغ و غیره. (باید دانست که شیر انسان نجس نیست.).

تذکر : برای دانستن بقیه احکام نجاسات و تقسیمات آن و همچنین کیفیت تطهیر چیزهای نجس به کتب فقهی مراجعه کنید.

ب) علاوه بر پاک بودن بدن و لباس، باید برای بهجا آوردن نماز، وضو بگیریم و در صورت نیاز به غسل، غسل کنیم.

آنچه که واجب است برای وضو گرفتن انجام دهیم، عبارت است از :

۱- نیت : (پیش از شستن صورت قصد می کنیم وضو بگیریم) چون وضو عبادت است و عبادت با نیت از عادت و عمل عادی جدا می شود. البته نیت در فقه حنفی برای صحت وضو لازم نیست. برای صحت تیمّ لازم است. البته در وضو اگر نیت نکنیم فرض وضو انجام می گیرد و وضو مفتاح و کلید نماز قرار می گیرد ولی ثواب ندارد.

۲- شستن تمامی صورت : از جایی که موی سر عادتاً می روید تا آخر چانه (طولاً) و فاصله بین نرمی گوش تا گوش (عرضًا)

..... ۳

..... ۴

..... ۵

..... ۶

تذکر : برای وضو، سنت هایی نیز وجود دارد که هر چند عمل به آنها واجب نیست اما انجام آنها موجب تقرب بیشتر و کسب ثواب افزون تر می شود، چند مورد از آنها را در اینجا ذکر می کنیم.^۱

۱- گفتن بسم الله الرحمن الرحيم در اول آن.

۲- مسواك زدن.

۳- شستن هر دو دست تا مچ.

..... ۴

..... ۵

غسل هم یکی از شروط نماز است و شایسته نیست که مسلمان به صورت عمده برای مدتی بیشتر از فاصله بین دو نماز، بدون غسل بماند. در غسل کردن دو چیز واجب است :

۱- امام نووی در کتاب منهاج الطالبین سنت های وضو را ۱۸ مورد ذکر کرده است. مراجعه کنید به کتاب راه دین جلد اول صفحات

.۲۹ تا ۲۶

۱- نیت

۲- رساندن آب به تمام بدن. (منظور بن و ته موها و تمام پوست بدن است.)

استفاده از دوش یا ریختن آب بر بدن با ظرف و یا فرورفتن در آب (بهطوری که آب تمامی بدن را
تر کند) به امکانات و انتخاب فرد بستگی دارد و اصل رساندن آب به تمامی بدن است.

غسل هم سنت‌هایی دارد از جمله : ۱- گرفتن وضو قبل از غسل. ۲- گفتن بسم الله الرحمن الرحيم

الرحيم. ۳- ۴-

سال دوم

ضمیمة قرآن و تعلیمات دینی (۲)

ویژہ اهل سنت

درس پانزدهم

کار و درآمد حلال

انسان‌هایی که در یک جامعه زندگی می‌کنند، با کار و تلاش و به کمک یکدیگر نیازهای مادی و معنوی خود را رفع می‌نمایند. برای اینکه هر کدام از ما بتوانیم در این همکاری عمومی مسئولیت خود را به درستی انجام دهیم، لازم است درباره سوال‌های زیر فکر کنیم و پاسخ آنها را به دست آوریم و سپس برای آنها برنامه‌ریزی نماییم :

- ۱— آیا انسان می‌تواند از هر راهی کسب درآمد کند؟
- ۲— درآمدهای به دست آمده چگونه باید مورد استفاده قرار گیرد؟
- ۳— افراد جامعه نسبت به هزینه‌های عمومی و بهبود زندگی مستمندان چه وظیفه‌ای دارند؟

آيات شريفة زير را به دقت وزیبا قرائت کید.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ

لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ

وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا

وَالْمُؤْلَفَةِ قُلُوبُهُمْ

وَفِي الرِّقَابِ

وَالْغَارِمِينَ

وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ

وَابْنِ السَّبِيلِ

فَرِيقَةً مِنَ اللَّهِ

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

٦٥ توبه،

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمَتُمْ مِنْ شَيْءٍ

فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَ

وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَى

وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ

وَابْنُ السَّبِيلِ

..... انجال، ۴۱

هُوَ آتَشَاكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا ...
او شما را از زمین آفرید
و شما را به آبادانی آن واداشت

هود، ۶۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءامَنُوا
اتَّقُوا اللَّهَ
وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا
إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا
فَأَدْنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَإِنْ تُبْتُمْ
فَلَكُمْ رُئُوسُ أَمْوَالِكُمْ
لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ
ای کسانی که ایمان آورده اید
بروای خدا داشته باشید
و آنچه را از ربا باقی می ماند، رها کنید؛
اگر مؤمن هستید
پس اگر چنین نکنید
با خدا و رسولش اعلان جنگ دهید.
و اگر توبه کنید
سرمایه هایتان از آن خودتان
تا نه ظلم کنید و نه مورد ظلم واقع شوید.

بقره و ۲۷۸ و ۲۷۹

به کمک عبارات زیر، ترجمه آیات را تکمیل کنید.

صَدَقَاتٌ : جمع صَدَقة، در این آبه معنی زکات	ابْنِ السَّبِيلِ : در راه مانده
فَرِيْضَةٌ : واجب	ذِي الْقُرْبَى : فقیران خویشاوند پیامبر
لَا ظْلَمُونَ : نه ستم بیینید، به شما ظلم نمی شود	حُمْسٌ : یک پنجم
الْعَالَمِيْنَ عَلَيْهَا : گرداورندگان آنها	مُؤْلَفَةٌ قُلُوبُهُمْ : متمایل شدن دل های (غیرمسلمانان)

کار، منشأ اصلی تولید ثروت

در پیش و تفکر اسلامی، کار خلاق و مولد، منشأ اصلی کسب مال و درآمد و کلید استفاده از منابع طبیعی و خدادادی است.^۱ منطق فطرت هم برای بدید آورنده یک شیء حق تصرف در آن را می‌پذیرد و او را مالک می‌شناسد. به همین جهت، مالک اصلی و حقیقی همه موجودات خداست.

رسول خدا (ص) می‌فرماید :

هر کس به آباد کردن زمینی که بی استفاده است بپردازد و شخص دیگری در این کار بر او سبقت نگرفته باشد، آن زمین از آن او خواهد بود.^۲

بنابراین، کار، یا باید مولد و خلاق باشد و یا نتیجه مفیدی داشته باشد تا بتوان نام «کار» بر آن گذاشت. البته کار مولد و خلاق اختصاص به کار در کارخانه یا کشاورزی و پزشکی ندارد. تولید علم و پیشرفت در رشته‌های علمی از مهم‌ترین کارهای است. تجارت کالاهای مفید و حلال و خدمات نیز از کارهای سودمند محسوب می‌شوند و لازم است که گروهی از مردم چنین شغل‌هایی داشته باشند. یکی از بدترین بلاها برای هر جامعه روی آوردن به کارهای کاذب و دوری از کار مفید و مولد است، امری که پیشوایان ما به صراحت آن را منع کرده‌اند.

پیام آیات (۱)

در آیات ابتدای درس بیندیشید و پاسخ سؤال‌های زیر را به دست آورید.

ردیف	پیام	سوره / آیه
۱	خداؤند از انسان‌های روی زمین چه خواسته است؟
۲	کسب درآمد از کدام راه حرام است؟
۳	کسب درآمد از این راه مساوی با چه کاری است؟
۴	اگر کسی بخواهد توبه کند و از این راه برگردد، باید چه کار کند؟

۱- اقتصاد اسلامی، شهید دکتر بهشتی، صص ۱۹ و ۲۰

۲- وسائل الشیعه، ج ۱۷، ص ۳۲۶

ربا، کاذب‌ترین کارها

چرا قرآن کریم با چنین شدت و سختی با کسب درآمد از طریق ربا مبارزه کرده است؟ علت آن را بررسی می‌کنیم:

پول و سیله‌ای برای مبادله کالاست. اگر این پول، خودش مستقلًا مورد معامله قرار گیرد، بدون اینکه فایده‌ای در کار باشد، ربا پیش می‌آید. برخی اشخاص مقداری پول را نزد خود انباشته می‌کنند و آن را به کسانی که نیاز دارند، قرض می‌دهند و بدون اینکه کاری انجام دهند یا در کار آنها شریک شوند و خطر احتمالی را بپذیرند، با وام‌گیرنده شرط می‌کنند که پول بیشتری بازگرداند. این عمل سبب می‌شود کسانی بدون فعالیت و کار به ثروت‌های زیادی برسند و پول که باید در جامعه گردش داشته باشد، در دست عده‌ای خاص متتمرکز شود. گروهی هم که ناچار می‌شوند از چنین کسانی پول بگیرند، روز به روز فقیرتر می‌گردند؛ زیرا اینان ناچارند علاوه بر پولی که قرض گرفته‌اند، در صد زیادی نیز که قرض دهنده درخواست کرده، بپردازنند. ادامهً این کار سبب می‌شود که نیازمندان جامعه نیازمندتر و رباخواران حریص‌تر و ثروتمندتر شوند و طبقه‌ای استمارگر در جامعه پدید آید. امروزه، سرمایه‌داران بزرگ جهان و ام‌هایی با بهره‌های سنگین به کشورهای فقیر و نیازمند می‌دهند و چون آن کشورها توان پرداخت پیدا نمی‌کنند، ناچار می‌شوند معادن و ثروت‌های طبیعی خود را در اختیار آن سرمایه‌داران قرار دهند. به همین سبب جهان به دو قطب غنی و فقیر، ثروتمند و گرسنه، مسلط و زیر سلطه تقسیم شده است.

در عصر رسول خدا(ص) مردم عربستان به «ربا» آلوده بودند؛ تا اینکه از جانب خداوند دستور آمد این عمل را ترک کنند و به جنگ با خدا و رسول او (ص) نپردازنند.

مشارکت کار و سرمایه

اکنون این سوال پیش می‌آید که اگر کسی پول و ثروتی داشت، چگونه از ثروت خود درآمدی کسب کند؟

در پاسخ می‌گوییم: در هر فعالیت اقتصادی، دو عامل دخالت دارد: سرمایه و کار. با سرمایه و کار نوعی مشارکت اقتصادی به وجود می‌آید و سود یا زیان آن، بنابر توافق قبلی، میان صاحب سرمایه و انجام‌دهنده کار تقسیم می‌شود.

برنامه اسلام در مورد ثروت و سرمایه، به کار گرفتن آن در تولید و سازندگی و توسعه و رفع فاصله طبقاتی و فقر است. آنان که ثروت اندوخته دارند، شایسته است آن را در بستر تولید و حیات اقتصادی به کار گیرند یا با کسانی که نیازمند سرمایه‌اند، شریک شوند، یا به صورت قرض الحسن به نیازمندان

بدهند تا بتوانند به کار و تولید بپردازند.

سرمایه باید مانند خون در رگ‌های اقتصادی جامعه جریان داشته باشد و با گردش خود حیات جامعه را تأمین کند و عدالت اقتصادی را ممکن سازد.

وقتی سرمایه افراد با کار مهندسان، کشاورزان، کارگران، محققان، معلمان و استادان همراه شود، چرخ تولید به راه می‌افتد و ثروتی که از این راه به دست می‌آید باید براساس توافق قبلی و به عدالت میان صاحبان سرمایه و کار تقسیم شود. یکی از راه‌های برقراری عدالت، توزیع عادلانه سود حاصل از فعالیت اقتصادی میان دارندگان کار و سرمایه است. سودی که از این راه به صاحب سرمایه می‌رسد، نه تنها حلال و پاک است بلکه اگر با نیت الهی باشد، اجر و ثواب اخروی هم خواهد داشت.

بانکداری

در نظام اسلامی، بانک کانون مشارکت کار و سرمایه است. صاحبان پول و سرمایه، ثروت خود را بدان جامی سپارند تا در یک فعالیت اقتصادی مانند راه اندازی کارخانه، بنادردن ساختمان، آباد کردن زمین کشاورزی و تأسیس مراکز علمی و پژوهشی به کار گرفته شود و سود حاصل میان بانک، صاحب سرمایه و صاحب فعالیت تقسیم می‌شود. همچینین بانک به عنوان صاحب سرمایه با افراد جامعه وارد مشارکت می‌شود و سرمایه خود را طی قراردادی در اختیار افراد مقاضی می‌گذارد و با آنان در کار مشخصی مشارکت می‌کند. سرمایه بانک و کار افراد دست به دست هم می‌دهد و فعالیت اقتصادی شکل می‌گیرد. بانک سهم خود را به صورت ماهانه دریافت می‌کند تا وام گیرنده توان پرداخت آن را داشته باشد.

بنابراین، بانکداری در نظام اسلامی راهی برای مشارکت کار و سرمایه است. آنچه اهمیت دارد این است که بانک‌ها سود حاصل از مشارکت خود را عادلانه تعیین کنند تا افراد جامعه توانایی همکاری سازنده با بانک را داشته باشند. روشن است اگر بانک‌ها بخش بیشتری از سود به دست آمده را بردارند، روش عادلانه‌ای را پیش نگرفته‌اند.

قانون بانکداری که در مجلس شورای اسلامی تصویب شده و مبنای عمل بانک‌هاست، براساس مشارکت سرمایه و کار استوار است و از این جهت با مقررات مالی اسلام مطابقت دارد.

تأمین نیازهای عمومی

مسئله قابل طرح در اینجا این است که: جامعه اسلامی هزینه‌های گوناگونی دارد که باید تأمین شود. این هزینه‌ها دو نوعند: هزینه‌های ناشی از خلاهای و شکاف‌های موجود در جامعه و دیگری هزینه‌های برآمده

از زندگی اجتماعی و شهری. آیا اسلام برای این قبیل هزینه‌ها راه‌هایی را پیش‌بینی کرده است؟
پاسخ این است که نیازهای جامعه از دو راه تأمین می‌شود :

(الف) انفاق

هزینه‌های ناشی از خلاصه و شکاف‌های موجود در جامعه و کارهای عام المنفعه مانند هزینه‌های مربوط به تأمین زندگی نیازمندان، مساکین، انسان‌های از کار افتاده، خانواده‌های بی‌سریرست، تحصیل طلاب، داشت آموزان و داشتجویانی که از تمکن کافی برخوردار نیستند، افراد مغروضی که توان پرداخت قرض خود را ندارند و نیز ساختن مساجد و کتابخانه‌ها، ایجاد مؤسسات فرهنگی و تربیتی و تولید فیلم‌ها و نرم افزارهای آموزشی به منظور تربیت انسان‌های دیندار از راه انفاق است. افرادی که از نعمت سلامتی و تمکن مالی برخوردارند، بخشی از اموال و سرمایه خود را به شکرانه سلامتی و رفاه شخصی در راه خدا صرف امور خیریه و عام المنفعه می‌کنند.

با تفکر در آیات ابتدای درس، پیام‌های زیر را تکمیل کنید تا به پاسخ سؤال بالا برسید.

ردیف	پیام	سوره / آیه
۱	یکی از راه‌های تأمین هزینه‌های عام المنفعه، می‌باشد.
۲	درآمد به دست آمده از این راه برای،، و مصرف شود.
۳	راه دیگر تأمین هزینه‌های جامعه، می‌باشد.
۴	خمس، است که پس از مصرف هزینه‌های معمول زندگی، اضافه آمده و باقی مانده است.

همکاری و مشارکت در امور خیریه و تأمین هزینه‌های آن را بررسی کنید و

به دو سؤال زیر پاسخ دهید :

۱- این مشارکت چه تأثیری بر انسان کمک‌کننده دارد؟

۲- این مشارکت چه تأثیری بر فرهنگ عمومی جامعه می‌گذارد؟

.....
.....
.....

اتفاق بر دو نوع است : واجب و مستحب.

اتفاق واجب نیز به دو صورت «زکات» و «خمس» انجام می‌گیرد.

۱- **زکات** : زکات در لغت به معنای پاکیزگی و رشد و نمو است و در اصطلاح شرعی به معنای دادن مقدار معینی از مال خود به کسانی است که خداوند معین کرده است.

هشت گروه مستحق دریافت زکات هستند :

۱- **فقر** : کسانی که درآمدشان کفاف نیازمندی‌هاشان را نمی‌دهد و از این‌رو سزاوار کمک می‌باشند.

۲- **مساکین** : کسانی که نتوانند معاش خود را تأمین کنند و یا امکان آن را نداشته باشند، پس کودکان، افراد زمین‌گیر، پیران ناتوان، بیکاران و معلولین جزو مساکین هستند.

۳- **عاملین زکات** : کسانی که زکات را جمع‌آوری می‌کنند و به حساب و کتاب امور زکات رسیدگی می‌کنند.

۴- تازه مسلمانان (مطابق فقه حنفی تازه مسلمانان در صورتی مستحق زکات هستند که نیازمند باشند ولی در فقه شافعی محتاج و نیازمند بودن شرط نیست).

۵- بردگاهی که می‌خواهد آزاد شود.

۶- بدھکاران و ورشکستگان که قادر به پرداخت بدھی خود نیستند.

۷- **ابن السبیل** (در راه مانده) : مسافری که مخارج برگشتن به وطن و شهر خود را ندارد.

۸- **فی سبیل اللہ** (در راه خدا) : که از نظر فقه شافعی شامل هزینه کردن جهت برگزاری جهاد و حج است. ولی در فقه حنفی علاوه بر دو مورد مذکور، پرداخت مخارج طلاب علوم دینی نیز جزو موارد فی سبیل اللہ است.

مواردی که زکات به آنها تعلق می‌گیرد عبارتند از :

۱- طلا و نقره و نقدینگی (مانند اسکناس و...) و به میزان ۲/۵ درصد در سال (البته بعدها اجماع

مقرر کرد که از کالاهای تجاری هم به میزان ۲/۵ درصد در سال زکات گرفته شود که این مسئله در مورد دریافت زکات از کارخانه‌هایی که کالاهای مختلف تولید می‌کنند نیز صدق می‌کند.)

۲- محصولات زراعی دیم به میزان ۱۰ درصد در سال

۳- محصولات زراعی آبی به میزان ۵ درصد در سال

۴- دامهایی که برای پرورش یا زراعت نگهداری می‌شوند مانند گاو، بز، گوسفند، شتر که میزان زکات آنها با هم تفاوت دارد.

۵- معادنی که ملک شخصی هستند به میزان ۲۰ درصد در سال

۶- سبزیجات (این مورد مختص به مذهب حنفی و مطابق رأی امام ابوحنیفه می‌باشد). لازم به یادآوری است که :

۱- زکات فقط مالیات نیست، بلکه همچون نماز، یک عبادت است و لازم است که با نیت و قصد تقرب انجام شود.

۲- زکات تنها به سود جامعه وضع نشده است، بلکه برای تکامل اخلاقی و تزکیه روحی شخص زکات‌دهنده نیز لازم است.

۲- خمس : یکی دیگر از راههای تأمین هزینه‌های عمومی جامعه اسلامی، خمس است که به یک پنجم غنائم به دست آمده از جنگ تعلق می‌گیرد. (البته در فقه حنفی علاوه بر غنائم، گنج^۱ و اموال عتیقه دفن شده (خمس رکاز) و همچنین معادن^۲ نیز مشمول این حکم می‌شوند).

خمس غنائم برای مقاصد ذکر شده در آیه ۴۱ سوره افال به مصرف می‌رسد (البته بنا بر نظر اکثر اهل سنت، با وفات حضرت رسول (ص)، سهم ایشان حذف گردید).

ب) مالیات

تشکیل جوامع کوچک و بزرگ، مانند روستاهای شهرها و کشورها هزینه‌هایی به دنبال دارد که باید توسط افراد همان جامعه تأمین شود. امروزه یک شهر مانند خانه‌ای بزرگ است و همان‌گونه که یک خانواده، هزینه‌های رفاهی خود در خانه را می‌پردازد، باید هزینه‌های رفاهی خود در شهر را نیز

۱- البته هنگامی به گنج، خمس تعلق می‌گیرد که آن گنج متعلق به دوران اسلامی نباشد، در غیراین صورت، یعنی اگر گنج به دست آمده، به مسلمانان پیشین تعلق داشته باشد، جزو اموال لفظه (گم‌شده) محسوب می‌شود.

۲- در مورد مواد استخراج شده از معدن نیز، توجه به دو نکته لازم است : اول اینکه، این مواد باید قابلیت ذوب شدن داشته باشند؛ دوم اینکه، این مواد به صورت مایع باشند، بنابراین، به مواد غیرقابل مذاب (مانند برخی سنگ‌های تربیتی) و مایعات (مانند نفت و ...) خمس تعلق نمی‌گیرد.

مقایسه

پرداخت کند. پس تأمین هزینه‌های شهری بر عهده همه شهروندان است. علاوه بر هزینه‌های یک شهر، هزینه‌هایی وجود دارد که مربوط به زندگی در یک کشور است. ساخت راه‌های میان شهرها و روستاهای، محافظت از جنگل‌ها و محیط‌های طبیعی، ایجاد امنیت و مانند آینها هزینه‌هایی دارد که افراد کشور باید در تأمین آن مشارکت کنند. پرداخت مالیات برای تأمین این گونه هزینه‌هاست. مالیات پولی نیست که برای دیگران پرداخت می‌کنیم، بلکه با بت هزینه زندگی خود و خانواده خودمان در جامعه است؛ از این‌رو پرداخت کننده‌های مالیات باید متى بر کسی داشته باشند.

زکات و خمس با مالیات چه تفاوتی دارند؟ آیا می‌توان گفت که چون خمس و زکات می‌دهیم، نیازی به پرداخت مالیات نیست؟

.....
.....
.....

نظام اسلامی وظیفه دارد خمس، زکات و مالیات را با روش مناسب و با حفظ حرمت شخص پرداخت کننده، از او دریافت کند و هر کدام را در جای خاص خود هزینه نماید و در آبادانی و سازندگی کشور بکوشد. امام علی (ع) در نامه‌ای به مالک اشتر که از جانب ایشان حاکم مصر شده بود، چنین می‌نویسد :

برنامه مالیات را به گونه‌ای رسیدگی کن که به صلاح مالیات‌دهندگان باشد، زیرا بهبودی و صلاح دیگران در صلاح مالیات و مالیات‌دهندگان است، و کار دیگران سامان نیابد مگر آنکه کار مالیات‌دهندگان سامان پذیرد، چرا که همه مردم جیره خوار مالیات و مالیات‌دهندگان هستند. اما باید بیش از آنچه به جمع مالیات بیندیشی، در فکر آبادی زمین باشی، زیرا مالیات جز از طریق آباد کردن زمین به دست نیابد، و هر کس بدون آباد کردن زمین مالیات طلب کند، شهرها را ویران و بندگان را هلاک سازد، و حکومتش

بیشتر بدانیم

- ۱- فروختن مال غصبی باطل است و فروشنده باید پولی را که از خریدار گرفته به او برگرداند.
 - ۲- غش در معامله حرام است و فروشنده باید کالای خود را با همان مشخصاتی که برای خریدار بیان می‌کند، به او بفروشد.
 - ۳- کسب درآمد از راه قمار، ربا، رشو، فاچاق، احتکار، همکاری با مرکز فساد، کلاهبرداری، تولید و خرید و فروش مواد مخدر و مانند آن حرام است.
 - ۴- هرنوع بازی که به شرط برد و باخت و گرفتن مال از طرف بازنده باشد حرام است. مثلاً اگر در بازی فوتیل، برد و باخت در میان باشد حرام است و بول یا کالایی که از این طریق به دست می‌آید قابل استفاده نیست. البته در شرع مواردی از قبیل تیراندازی استثنای شده که برد و باخت در آنها اشکال ندارد.
 - ۵- اشتغال به غنا و موسیقی مطراب و شنیدن آن و معامله با آن و یاددادن و یادگرفتن آن حرام است و درآمد آن قابل استفاده نیست. غنا و موسیقی مطراب آن نوع آواز و موسیقی است که مناسب با مجالس عیش و عشرت و فساد است. گوش دادن به آوازی که غنا نباشد و نیز موسیقی غیرمطراب اشکال ندارد.
 - ۶- اگر انسان چیزی را غصب کند باید به صاحبیش برگرداند و اگر آن چیز از بین برود، باید عوض آن را بدهد.
 - ۷- استفاده شخصی از اموال دولتی، برخلاف مقررات است و استفاده کننده ضامن برگرداندن آن می‌باشد والا مرتکب گناه شده است.
- توجه : کسب درآمد از راه حرام و ارتزاق خود و خانواده از آن، آثار بسیار خطرناک در دنیا و آخرت دارد. انجام عباداتی مانند نماز بالباس و در مکانی که از راه حرام تهیه شده باطل است و مورد قبول نیست. تربیت و رشد اخلاقی فرزندانی که از درآمد حرام تغذیه می‌کنند بسیار مشکل تر و سخت‌تر است؛ به خصوص که اگر این درآمد حرام از دسترنج فقرا، یتیمان و مردم محروم جامعه به دست آمده باشد.

۱- نهج البلاغه، نامه ۵۳؛ همچنین برای کسب آگاهی بیشتر در مورد خراج و نحوه گرفتن آن به نامه‌های ۵۱ و ۶۰ نیز مراجعه کنید.

پیامبر اکرم (ص) فرمود:

«کسی که باک نداشته باشد که مال خود را از کجا به دست آورده، خدا هم باک ندارد که او را از کجا وارد دوزخ کند.»^۱
و فرمود:

«هر کس مالی را از راه حرام به دست آورده، اگر آن را صدقه دهد، از او قبول نمی شود و اگر بعد از خود باقی گذارد، تو شه راه جهنم او می شود.»^۲

گام هشتم

.....

- ۱- زندگی خود را به گونه‌ای سامان خواهم داد که انسانی مفید و مؤثر برای جامعه باشم و با کار و تلاش مداوم مسئولیت خود را نسبت به جامعه انجام دهم.
- ۲- سعی می کنم بخشی از درآمد خود را در راه خدا و برای کمک به دیگران انفاق نمایم و اگر انفاق واجب بر عهده‌ام بود، به موقع پرداخت کنم.
- ۳- با پرداخت مالیات سهم خود را در هزینه‌های عمومی می پردازم و از این راه به رفاه عمومی و رفاه خانواده خود کمک می کنم.

اندیشه و تحقیق

- ۱- با اینکه با پرداخت انفاق بخشی از مال انسان کم می شود، چرا خداوند همین کار را موجب افزایش ثروت می شمارد؟

۱- احیاء العلوم، غزالی، ج ۲، ص ۸۱

۲- کافی، کتاب تجارت، باب ۱، حدیث ۱

۲- آیات ۱۸ سوره حید، ۱۲ سوره مائده و ۱۷ سوره تغابن را مطالعه کنید و

توضیح دهید :

الف) چرا قرض بدون ربا را قرض الحسنہ می نامند؟

ب) چه نتایجی برای قرض الحسنہ بیان شده است؟

۳- چه انگیزه‌ای سبب می‌شود برخی بتواند به راحتی زکات، خمس و مالیات

خود را بپردازند ولی برای برخی دیگر سخت باشد و از این وظیفه دینی سرباز بزنند؟

۴- نمونه‌هایی از کارهای کاذب را نام ببرید و تأثیر آن را بر اقتصاد جامعه توضیح

دهید.

احکام روزه درس شانزدهم : صفحه ۱۸۳ کتاب دین و زندگی ۲

احکام روزه

۱- تعریف روزه : روزه یکی از عبادت‌های مهم اسلامی است که مسلمانان به نیت تقرب به خدا و اطاعت امر او از طلوع فجر تا غروب خورشید از کارهایی که روزه را باطل می‌کند (مفطرات) خودداری (امساک) می‌کنند.

برای گرفتن روزه رمضان باید قبل از فجر (قبل از وقتی که هنگام ورود وقت نماز صبح است) نیت کرد. در مذهب حنفی صحیح است که برای روزه ماه رمضان بعد از طلوع فجر نیز نیت کرد، (البته تا نصف روز شرعی و روز شرعی یعنی از ابتدای برآمدن خورشید از صبح تا ابتدای غروب آن تا مغرب)؛ در مذهب شافعی نیت روزه رمضان باید قبل از وقت اذان شرعی صبح صورت گیرد. ولی در روزه سنت می‌توان بعد از طلوع خورشید هم نیت کرد. (البته به شرطی که هیچ‌کدام از مفطرات روزه انجام نشده باشد). و برای هر روز از روزه‌ای رمضان نیز نیت باید تکرار شود.

۲- باطل‌کننده‌های روزه : ده چیز روزه را باطل می‌کند که از آن جمله است : خوردن و آشامیدن عمدی، مرتد شدن،^۱ قی کردن عمدی و بیهوش شدن در تمام روز.

۱- یعنی قطع پیوند با دین اسلام با اعتقاد، سخن یا عملی که نشان‌دهنده بریدگی از ایمان به اسلام است. اعتقاد مثل عدم باور به قیامت، سخن مثل انکار اسلام و عمل مانند تخریب مسجد البته نه به قصد تعمیر بلکه به قصد مقابله با اسلام.

با مراجعه به کتب فقهی، عبارات زیر را تکمیل کنید:

۱	اگر روزه دار سهواً چیزی بخورد یا پیاشامد، روزه اش
۲	انسان نمی تواند به خاطر ضعف، روزه خود را بخورد ولی اگر ضعف به قدری است که معمولاً نمی شود تحمل کرد،
۳	هر کسی بیمار شود حق ولی بعداً باید
۴	روزه دار دود سیگار و تباکو و قلیان و مانند آنها را به حلق خود برساند.
۵	اگر چیزی در لای دندان بماند و آب دهان روزه دار موجب بلع آن شود و روزه دار قصد بلع نداشته باشد روزهاما اگر عمداً بلع صورت گیرد

۳- برخی دیگر از احکام روزه

- ترک کردن روزه، برای بیمار مباح است. البته پس از بھبود یافتن باید آن را قضا کند.
- هر کسی عمداً روزه را ترک کند گناهکار است و باید به درگاه فرمانروای عالم توبه کند و برای ترک امر فریادرس جهان از او درخواست بخشن کند و تا پیش از رسیدن رمضان آینده، روزه اش را قضا کند و هم برای این تأخیر، برای هر روز یک فدیه بدهد (فديه یک روز، یک مدد غذا است و هر مدد در حدود ۶۰ گرم است)
- سنت است روزه دار، روزه های رمضان را با تلاوت قرآن و خوش اخلاقی نسبت به عموم و احسان و نیکوکاری در حق نیازمندان و استغفار به درگاه خدای غفار و ترک بدگویی و لهو و لعب، سپری کند و شب ها را با نماز تراویح پر خیرتر نماید و در دهه آخر رمضان قیام لیل و تهجد را (خصوصاً در شب های فرد) دریابد.
- روزه گرفتن در روزه های دوشنبه و پنج شنبه، روز عرفه (برای کسی که مشغول انجام حج نیست) و دو روز تاسوعاً و عاشورای محرم، و ایام الیض (روزه های سیزده، چهارده و پانزدهم هر ماه قمری) و شش روز از شوال (که بهتر است بعد از عید فطر و متواتی باشد) سنت است.
- روزه گرفتن در دو روز عید رمضان و قربان و ایام التشریق (سه روز بعد از عید قربان) حرام

است.

۴- احکام مربوط به شخص مسافر : کسی که به سفر می‌رود، اگر شرط‌های زیر را داشته باشد، مستحب است روزه نگیرد و نماز‌هاش را شکسته (قصر) کند:

۱- سفرش مباح باشد و برای معصیت به سفر نرفته باشد. البته در فقه حنفی تفاوتی میان سفر معصیت و سفر اطاعت درباره جواز قصر و فطر وجود ندارد. جواز قصر نماز و جواز فطر روزه به طور یکسان شامل حال هردوتاً می‌شود.

۲- مسیر سفرش طولانی باشد این مسافت^۱ در فقه شافعی حداقل ۸۳ کیلومتر و در فقه حنفی حداقل ۷۸ کیلومتر است.

باید توجه کرد برای مقیمی که روزه‌دار است و در اثنای همان روز سفر می‌کند، افطار کردن صحیح نیست مگر اینکه به خاطر سفر به مشقت بیفتند، به گونه‌ای که تحمل آن سختی معمولاً مشکل است در این صورت واجب است که روزه‌اش را افطار کند.^۲

۱- الفقه المنهجی صفحه ۸۰: این مسافت در اصطلاح فقها مسافت قصر، نامیده می‌شود.

۲- روزه گرفتن برای مسافری که مشقتی را به خاطر روزه در سفر تحمل نمی‌کند، صحیح و بلکه افضل است.

سال سوم

ضمیمة قرآن و تعلیمات دینی (۳)

ویژہ اهل سنت

حکومت اسلامی، پس از رسول خدا (ص)

قرائت و ترجمه

أطِيعُوا اللَّهَ

وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

وَأُولَئِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ

فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ

فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ

إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

ذَلِكَ خَيْرٌ

وَأَحَسَنُ تَأْوِيلًا

و سرانجامی نیکوتر

نساء، ۵۹

آیا ننگریستی به کسانی که

گمان می‌کنند که ایمان دارند

الَّمْ تَرَى إِلَى الَّذِينَ

يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ عَامَنُوا

بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ

وَ مَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ
 يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَكَّمُوا
 إِلَى الظَّاغُوتِ
 وَ قَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكُفُّرُوا بِهِ
 وَ يُرِيدُ الشَّيْطَانُ
 أَنْ يُضْلِلُهُمْ ضَلَالًاً بَعِيدًا

نساء، ٦٠

تفکر در آیات

در این آیات تفکر کنید و پیام‌های مربوط به حکومت را استخراج نمایید.

- ۱
- ۲
- ۳
- ۴
- ۵
- ۶

دانستیم که یکی از قلمروهای رسالت پیامبر اکرم (ص) برقراری حکومت و اجرای احکام الهی بود؛ زیرا احکام اجتماعی اسلام و پیاده کردن دستورات الهی بدون تشکیل حکومت امکان‌پذیر نیست. پیامبر اکرم (ص)، همان‌طور که وظیفه داشت برای اقامه نماز و زکات تلاش کند، وظیفه داشت که «حکومت اسلامی» را تشکیل دهد و اداره جامعه را به دست گیرد و میان مسلمانان حکم کند. اکنون، این سؤال پیش می‌آید که آیا پس از رسول خدا (ص) هم نیازی به حکومت اسلامی هست و باید ادامه داشته باشد، یا نه؟

پاسخ به این سؤال مثبت است؛ زیرا : دین اسلام آخرین دین الهی و یک دین جاودانه است و احکام آن اختصاص به زمان پیامبر اکرم (ص) ندارد. با رحلت پیامبر اکرم (ص) عده‌ای که به مانعان زکات مشهورند، فکر می‌کردند حکومت فقط برای دوران پیامبر (ص) بوده و دیگر نیازی به انجام احکام اجتماعی اسلام، از جمله زکات نیست؛ بنابراین نیازی به حکومت اسلامی هم نیست.

با تشکیل حکومت اسلامی عزّت و سربلندی مسلمانان حفظ می‌شود و مانع تعرض بیگانگان به سرزمنی‌های اسلامی می‌گردد.

با تشکیل حکومت اسلامی اهداف متعالی و بلند اسلام، مانند عدالت و حق، ترویج خیر و معروف، جلوگیری از منکرات و بدی‌ها، یاری به مستضعفان، دفاع از سرزمنی‌های اسلامی، اجرای احکام قضایی، اقتصادی و سیاسی اسلام ممکن می‌گردد. این یک اصل اساسی و مورد اتفاق پنج مذهب رسمی مسلمانان است که اسلام دارای نوع و شکل حکومت ویژه خود است و هر حکومت دیگری که منطبق با قوانین اسلام تشکیل نشده باشد، واجب الاطاعه نیست و نمی‌تواند پیاده‌کننده احکام اسلام باشد.

علاوه بر این، با تشکیل حکومت اسلامی مهم‌ترین نیاز زندگی اجتماعی انسان‌ها، یعنی برقراری عدالت میسر می‌شود؛ نیازی که عامل اصلی تشکیل حکومت بوده است و از هنگامی که انسان‌ها زندگی اجتماعی را آغاز کرده‌اند، برای رسیدن به آن تلاش کرده‌اند. برقراری عدالت نیازی است که اختصاص به زمان رسول خدا ندارد.

دقت در بُعد اجتماعی و حیات جمعی انسان بهوضوح نشان می‌دهد که ممکن نیست انسان مانند حیوانات دیگر بتواند بهصورت انفرادی زندگی کند؛ بلکه نیاز به تعاون و همیاری است که بیوندهای اجتماعی را پدید می‌آورد.

از طرف دیگر، منفعت طلبی برخی انسان‌ها، سبب تجاوز به حق و حقوق دیگران می‌شود و کسانی که خود را قوی‌تر از دیگران می‌بینند، درصورتی که متخلق به اخلاق حسنے نباشند، در صدد آن برمی‌آیند که با زور و ظلم به اموال و ثروت دیگران دست‌درازی کنند. بهدلیل پیدایش این قبیل ظلم‌ها و مزاحمت‌ها که همواره در تاریخ بشر اتفاق افتاده، و نیز ترازها و درگیری‌ها و هرج و مرچ‌هایی که به‌دبیان آنها پدید آمده همواره نیاز به قانون و حکومتی که آن قانون را به اجرا درآورد حس می‌شده است.

می‌دانیم که تنها با وضع قوانین نمی‌توان مانع زورگویی و ستم ستمگران و هرج و مرچ اجتماعی شد؛ زیرا ستمگران و کسانی که فقط به منافع خود فکر می‌کنند، تنها به آن بخش از قوانین پاییند می‌مانند

که منافع آنها را تأمین کند و متضاد با منافع شان نباشد. بهمین جهت همواره همراه با مقررات و قوانین اجتماعی باید کسانی باشند که به عنوان حاکمان جامعه، قانون را به‌اجرا درآورند و متخلفان را مجازات کنند و مانع هرج و مرج گردند. ترس از مجازات سبب می‌شود افرادی که خود را هم تریت نکرده و به زیور اخلاق آراسته نیستند، مقررات اجتماعی را رعایت کنند.

البته جای انکار نیست که ترس از مجازات هم نمی‌تواند مانع جدی در مقابل قانون‌شکنان و متزاوزان باشد و راه تخلف را بیندد؛ زیرا مردمی که نفوذ و قدرت کامل دارند ممکن است قوانین را به نفع خود وضع کنند یا آنها را مطابق میل خود دست کاری نمایند.

بنابراین، قانونی می‌تواند نابسامانی‌های اجتماعی را سامان دهد و عدالت اجتماعی را محقق سازد که از جانب خداوند وضع شده باشد؛ زیرا اولاً‌اول در وضع قوانین هیچ منفعتی برای خود طلب نمی‌کند، ثانیاً عموم انسان‌ها، در اجرای قانون، خود را در برابر خداوند مسئول می‌دانند و به پاداش یا مجازاتی که بر اثر رعایت یا عدم رعایت قانون دریافت خواهند کرد، بیشتر توجه می‌نمایند.

امروزه مسلمانان، در صحنه امور سیاسی، اقتصادی و فرهنگی با مسائل جدیدی روبرو هستند که بدون وجود حکومت اسلامی، حل آن مسائل امکان‌پذیر نیست. بانکداری، بیمه‌های اجتماعی، پیوند اعضاء و خرید و فروش عضو، نحوه استفاده از رسانه‌های جدید مانند اینترنت، نحوه ارتباط با کشورهای مختلف و با نظام‌های سیاسی متفاوت، ارتباط با سازمان‌های بین‌المللی مانند سازمان ملل متحده و یونسکو و صدها مسئله دیگر امروزه پدید آمده که ضرورت تشکیل حکومت اسلامی را بیش از گذشته کرده است؛ حکومتی که رهبران آن بر مبنای اسلام و با استفاده از قرآن و سنت به حل مسائل جدید پردازند و حکم اسلام را در این مسائل به اجرا درآورند.^۱

۱- بر همین مبنای در ایران پس از انقلاب اسلامی، با رأی قاطع مردم در سال ۱۳۵۸، نوع حکومت به شکل جمهوری اسلامی اعلام گردید و زمینه برای اجرای احکام الهی فراهم آمد؛ با توجه به اینکه مذهب شیعه یکی از پنج مذهب رسمی در میان مسلمانان است، حکومت اسلامی ایران براساس دیدگاه‌های کلامی و فقهی شیعه تشکیل شده است که روایتی بسیار عالی و وسیع با مسلمانان سایر مذاهب در جهان دارد و در بسیاری از کشورها موجب بیداری و دلگرمی شده و ایده تشکیل حکومت اسلامی و دوری از حکومت‌های طاغوتی و میارزه با استعمارگران و مستکبران را گسترش داده است. مبانی حکومت اسلامی در مذاهب پنج گانه، بسیار به یکدیگر تزدیک است و در جزئیات، تفاوت‌های مشاهده می‌شود. لذا اگر در برخی تعبیرات این کتاب ضمیمه تفاوتی مشاهده می‌شود، در جزئیات، و بنابر تعبیرات و دیدگاه‌های کلامی و فقهی اهل سنت است و چون در قانون اساسی حقوق مذهب اهل سنت محترم شمرده شده، در بخش آموزش نیز، طرح دیدگاه‌های کلامی و فقهی ویژه‌دانش آموزان اهل سنت فراهم آمده است. همین امر موجب اتحاد بیشتر و همدلی اهل سنت با برادران شیعی شده است تا همه در کنار هم و با برنامه‌ریزی نظام اسلامی برای عزت و سربلندی ایران اسلامی و اعتلای اسلام در جهان عمل نمایند.

برخی از مسائل جدید در دنیای امروز را که در گذشته مطرح نبوده و نیازمند به دست آوردن پاسخ آنها از قرآن کریم و سنت است، نام ببرید و راه حل هایی را که به نظر شما می رسد، در کلاس ارائه دهید.

خلافت و امامت

خلافت به معنای جانشینی و امامت به معنای رهبری و پیشوایی است. همان‌طور که گفتیم، حکومت اسلامی اختصاص به زمان رسول خدا (ص) ندارد و پس از ایشان نیز ادامه می‌یابد. کسی که پس از رسول خدا (ص) عهده دار حکومت اسلامی می‌شود، «خلیفه» نام دارد؛ زیرا چنین شخصی جانشین رسول خدا (ص) است و پس از ایشان وظيفة اجرای احکام الهی در جامعه را بر عهده دارد. و از آنجا که چنین شخصی رهبری و پیشوایی مردم را بر عهده دارد، او را امام نیز می‌خوانند. پیروی و اطاعت از خلیفه بر مردم لازم است. مردم باید فرمان‌ها و دستورات او را تبعیت کنند و در اجرای قوانین الهی یاری اش نمایند.

تفکر در آیات

با تفکر در آیات ابتدای درس توضیح دهید که کدام آیه به جانشینی پس از رسول خدا (ص) اشاره دارد و مردم را به چه چیزی فرمان می‌دهد؟

شروط لازم برای خلیفه یا امام

از آنجا که جانشینی پیامبر اکرم (ص) و رهبری و اداره جامعه، مهم‌ترین مسئولیت الهی است، هر کسی توانایی و لیاقت پذیرفتن چنین مسئولیتی را ندارد. کسی باید این مسئولیت را بپذیرد که از شرایط زیر برخوردار باشد :

۱- خلیفه باید مسلمان و مؤمن باشد و غیر مؤمن نباید بر مقدرات مؤمنان سیطره و حکومت

داشته باشد.

۲- خلیفه باید مرد باشد؛ زیرا خلافت از کارها و وظایف بسیار شاق و پرخطر است و خداوند کارهای سخت را بر دوش مردان گذاشته وزنان را معاف کرده است.

۳- خلیفه باید عاقل و بالغ باشد؛ زیرا غیر عاقل و غیر بالغ را یارای چنین کاری نیست.

۴- خلیفه باید به احکام دین آگاه باشد و بتواند با قدرت اجتهاد و استنباط، احکام دین را از منابع دینی استخراج کند و پاسخ مسائل جدیدی را که در دنیای امروز مطرح می شود از کتاب و سنت به دست آورده.

این شرط، لازمه تحقق حکومت اسلامی است؛ زیرا حکومت اسلامی، آن شکلی از حکومت است که قوانین و احکام اسلامی در آن پیاده شود و حاکم آن مجری احکام الهی باشد. وقتی حاکم می تواند مجری احکام الهی باشد، که خود با این احکام آشنایی کافی داشته باشد و هرگاه با مسئله جدیدی رویه رو شود، با استفاده از قدرت اجتهاد و دانش دینی خود، بتواند حکم آن مسئله را به دست آورد و اعلام نماید.

۵- خلیفه باید عادل باشد و بر اساس عدل و داد بر مردم حکومت کند. او باید آراسته به فرائض و فضائل و مبتنی از گناه و رذائل و هر چه که محل مرؤت است، باشد. عبدالله بن عمر (رضی الله عنه) گوید که : رسول خدا (ص) فرمود : خدای تعالی بزرگوارتر از عدل بر زمین چیزی نیافرید. عدل ترازوی خداست بر زمین و هر کس بدین ترازو دست یازد او را تا بهشت می برد.

۶- کفایت : خلیفه باید قادر به رهبری مردم باشد و بتواند سختی های اداره امور را تحمل کند.

۷- سلامت : خلیفه یا امام باید از سلامتی برخوردار باشد و نقصی که مانع انجام وظایف و مسئولیت هاست، نداشته باشد.

حاکم اسلامی با از دست دادن هر یک از این شرایط، حق حاکمیت خود را از دست می دهد و نمی تواند بر مردم حکومت کند؛ مثلاً اگر حاکم عدالت یا کفایت خود را از دست دهد، شرعاً حاکم مسلمانان نیست و حکم او قابل اجرا نمی باشد.

تکالیف خلیفه یا امام

خلیفه در برابر امت دو وظیفه و مسئولیت کلی بر عهده دارد :

۱- اقامه اسلام

۲- اداره امور حکومت در چارچوب اسلام

برای اینکه خلیفه بتواند این دو مسئولیت مهم را به انجام برساند، باید ویژگی‌ها و خصوصیاتی داشته باشد؛ از جمله :

- ۱- با مردم و به خصوص اهل نظر و علم و دانش مشورت کند و از نظرات آنها بهره بیرد.
- ۲- در میان مردم باشد و مانند آنان زندگی کند.
- ۳- مراقب کارگزاران خود باشد و بر کار آنها نظارت کند.

با دوستان خود مشورت کنید و ویژگی‌های دیگری را که به نظر شما بهتر است حاکم اسلامی باشد مشخص نمایید.

راه انتخاب خلیفه و امام

خلیفه از طرف مردم یا خبرگان مردم که نام دیگر آن شورای حل و عقد است، انتخاب می‌گردد. مردم با چنین خلیفه‌ای بیعت می‌کنند و به فرمان‌هایش عمل می‌نمایند. کسی که بدون نظر و رأی شورای امت قدرت را به دست بگیرد، دیگر عنوان خلیفه در مورد او مصدق ندارد، بلکه عناوینی مانند شاه، سلطان و دیکتاتور در مورد او صدق می‌کند. چنین حکومتی هم در اسلام جایگاهی ندارد و از ارزش و اعتبار برخوردار نیست. خلافت، پیش از آنکه یک مقام باشد، یک مسئولیت است و کسی که خود طالب آن باشد، اهلیت این کار را ندارد. پیامبر اکرم (ص) فرموده است : «به خدا سوگند، ما کسی را که بر این کار حرص بوده یا درخواست کند، متصدی نخواهیم کرد» و یا فرموده است : «خائن‌ترین شما پیش ما کسی است که آن (مقام و منصب) را مطالبه نماید».^۱

۱- در آیه ۸۳ سوره نساء تفکر کنید و نکاتی را که درباره حاکم اسلامی به دست می‌آورید، یادداشت کنید.

۱- صحیح ابو داود

- ۲- از آیه‌های ۱۰۵ سوره نساء و ۴۸ سوره مائدہ چگونه می‌توان بر لزوم تشکیل حکومت اسلامی توسط پیامبر (ص) استدلال کرد؟
- ۳- با تأمل در شروط لازم برای حاکم اسلامی، ویژگی‌های مشترک بین پیامبر، خلیفه و حاکم اسلامی را استخراج کرده، پیرامون هر کدام توضیح مختصری بنویسید.

درس ششم

ویژگی‌های حکومت اسلامی

در درس گذشته با ضرورت تشکیل حکومت اسلامی پس از پیامبر اکرم (ص) و چگونگی انتخاب جانشین آن حضرت آشنا شدیم. در این درس می‌خواهیم به شناخت ویژگی‌ها و خصوصیات حکومت اسلامی پیردازیم و بینیم که این حکومت چه تفاوت‌هایی با سایر حکومت‌ها و نظام‌ها دارد.

وَكَذِلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا
لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ
وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ...
و این چنین شما را امتی میانه قرار دادیم
تا بر مردمان گواه باشید
و پیامبر بر شما گواه باشد

بقره، ۱۴۳

وَلَنَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ
يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ
وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَاونَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
باید از شما مردمی پدید آید
.....
.....
.....
.....
.....

آل عمران، ۱۰۴

وَ لَا تَكُونوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا
 وَ اخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ
 مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتِ
 وَ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

آل عمران، ۱۰۵

بعد از اینکه دلایل روشن برایشان آمد

.....

شورا و مشورت
 شورا بروزن فُعلی، اسم مصدر از «تشاور» و از ریشه «شور» به معنای عسل و یا برداشت عسل از محل آن است. در اصطلاح، به معنای مشورت و اظهارنظر و ابراز عقیده و رأی در کار است. اصل مشورت، یکی از اصول مهم حکومت اسلامی است و قرآن کریم بر آن تأکید کرده و خطاب به پیامبر اکرم (ص) می‌فرماید :

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ

لِنَّتْ لَهُمْ

وَ لَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظًا لِلْقَلْبِ

لَا نَفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ

فَاعْفُ عَنْهُمْ

وَ اسْتَغْفِرْ لَهُمْ

وَ شَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ

فَإِذَا عَرَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ

آل عمران، ۱۵۹

پیامبر اکرم (ص) به امر خداوند متعال، مؤمنان را کرامت بخشد و لیاقت و شایستگی انسانی را در وجودشان به آنان نمایاند تا بتوانند پس از رسول خدا (ص) امور جامعه خود را حل و فصل کنند و به پیش ببرند. البته پیامبر اکرم (ص) در امر تشریع و احکام اسلامی با کسی مشورت نمی‌کرد و آنچه را که حکم الهی بود به اجرا درمی‌آورد. موارد مشورت ایشان مربوط به کیفیت اجرایی برخی از کارها بود. به طور مثال، وقتی احزاب و مشرکان مکه به سوی مدینه لشکرکشی کردند، رسول خدا فرمان جهاد و دفاع را صادر کرد. اما در مورد کیفیت دفاع با مسلمانان مشورت کرد. در این مشورت بود که سلمان فارسی پیشنهاد داد اطراف مدینه خندق حفر کنند تا مشرکان توانند مدینه را مورد تعرض یکباره خود قرار دهند. رسول خدا (ص) نیز این پیشنهاد را پذیرفت و مسلمانان به حفر خندق پرداختند.

درباره اصل مشورت با یکدیگر گفت و گو کنید و بگویید که تصمیم‌گیری براساس مشورت چه مزایایی دارد.

یکی از سوره‌های قرآن کریم «سورا» نام دارد. در همین سوره، ضمن آیاتی که برخی از ویژگی‌های مؤمنان را بیان می‌کند، چنین می‌خوانیم :

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ
.....
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
.....
وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ
.....
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ
.....

سوری، ۳۸

اصل شورا، یک اصل ثابت و تغییرناپذیر است اما از نظر وضع ظاهر، پیوسته دگرگون می‌شود و تنها کاردانان و اهل بصیرت مجاز به دادن چنین تغییراتی هستند.

عموم مؤمنان و مسلمانان عضو شورا هستند و در حدود قوانین و مقررات اسلامی طرف مشورت قرار می‌گیرند. اما چون برای همه مسائل، اجتماع و نظرخواهی همه مردم ممکن نیست، روش‌های مختلفی برای شورا به کار می‌برند. مثلاً مردم افرادی را که در میان خود به صداقت، امانتداری و تقوا و علم مشهورند به عنوان نماینده انتخاب می‌کنند تا در مسائل خاص اظهارنظر نمایند و تصمیم‌گیری کنند. شرط اصلی چنین انتخاب‌هایی آگاهی و آزادی انتخاب‌کنندگان است تا بتوانند بدون اغفال و در آزادی کامل کسی را که تشخیص می‌دهند برای شورا مناسب است، انتخاب کنند. یکی از مهم‌ترین شوراها، شورای خبرگان یا «اهل حل و عقد» است که درباره مهم‌ترین مسائل حکومت اسلامی، از جمله تعیین خلیفه و امام اظهارنظر می‌کند و شخصی که دارای شرایط رهبری است، به خلافت بر می‌گزیند.

نمونه‌یابی

امروزه نمونه‌های مختلفی از شورا در کشور ما وجود دارد. چهار مورد از آنها را نام ببرید و توضیح دهید که هر کدام درباره چه مسائلی مشورت می‌کنند.

یکی از مهم‌ترین انتخاب‌های مردم، انتخاب خلیفه و پیشوای مسلمانان است. چنانچه کسی بدون داشتن شرایط و بدون رأی و نظر شورای منتخب مردم قدرت حکومت را به دست بگیرد، دیگر عنوان خلیفه و پیشوای مردم در مورد او مصدق ندارد؛ بلکه عناوینی مانند شاه، سلطان، دیکتاتور و مانند آن در مورد او صدق می‌کند که در اسلام جایگاهی ندارد.

حضور مردم

پایه‌های حکومت اسلامی بر پذیرش مردم استوار است. وقتی مردم به دین اسلام و پیامبری پیامبر اکرم (ص) ایمان آوردن، و جامعه اسلامی تشکیل شد، امکان تشکیل حکومت اسلامی به وجود می‌آید. به همین جهت، لازمه اقتدار حاکم اسلامی قبول وی از جانب مردم است. در این صورت است که خلیفه و امام می‌توانند برنامه‌های خود را به اجرا درآورد و مردم را در جهت اهداف و برنامه‌هایی که دارد به فعالیت و کار و تلاش تشویق نماید. اگر خلیفه مورد قبول مردم نباشد، حکومت به سمت دیکتاتوری و استبداد حرکت خواهد کرد و از مردم جدا خواهد شد و در موقع سخت، مردم از آن پشتیبانی نخواهد

کرد. به همین جهت باید همواره یک رابطه عاطفی میان حاکم جامعه اسلامی و مردم وجود داشته باشد تا مردم حاکم را از خود بدانند و از او حمایت کنند.

تفکر در آیات

در آیه ۱۵۹ آل عمران بیندیشید و نکاتی را که درباره رابطه مردم با رهبر جامعه اسلامی است، استخراج نمایید.

استقلال سیاسی

حکومت اسلامی رابطه خود با سایر ملت‌ها و حکومت‌هارا براساس موازین اسلامی تنظیم می‌کند. مطابق با این موازین، به هیچ حکومتی اجازه نفوذ و دخالت را نمی‌دهد؛ با کشورهایی که روابط عادلانه متقابل را رعایت کنند، رابطه پرقار می‌کند و در مقابل کشورهایی که بخواهند به سرزمین اسلامی یا منافع آن تجاوز نمایند، سرسختانه و با شجاعت می‌ایستد و مقابله می‌کند.

تفکر در آیات

در آیه ۱۴۱ سوره نساء بیندیشید و رهنمود آیه درباره رابطه دیگر کشورها را توضیح دهید.

تفاوت حکومت اسلامی با حکومت‌های به سبک غربی

حکومت دمکراتیک یا مردم‌سالار، حکومتی است که در آن خواست اکثریت مردم تعیین کننده شکل نظام و قوانین اساسی جامعه است، نه خواست و اراده فرد یا گروهی خاص که البته همین ویژگی هم در دنیای کنونی به درستی اجرا نمی‌شود. حکومت‌هایی که امروزه به حکومت‌های دمکراتیک شهرت دارند، حکومت اقلیت ثروتمندان و سرمایه‌داران بر اکثریت مردم است. سرمایه‌داران بزرگ در کشورهای غربی، با تکیه بر ثروت عظیم و تبلیغات قوی و نفوذ در ارکان حکومت، افکار مردم را به سوی اهداف

و شخصیت‌های موردنظر خود جلب می‌کنند و آرای آنها را به دست می‌آورند.^۱

نظام اسلامی حقیقتاً با خواست اکثریت مردم تشکیل می‌شود. اما این تفاوت مهم را با نظام‌های دمکراتیک دارد که مبنای نظام اسلامی حاکمیت اراده و قانون الهی بر همه بخش‌های جامعه است. نظام اسلامی زمانی در کشوری استوار می‌شود که اکثریت مردم پیذیرند که زندگی فردی و اجتماعی آنها مطابق با قانون الهی اداره شود. به همین جهت، این نظام، «مردم‌سالاری دینی» نامیده شده است. دمکراسی‌های رایج در جهان، هدف خود را تأمین خواسته‌های دنیوی مردم قرار داده و نسبت به ارزش‌های الهی بی‌اعتنای هستند و گاهی هم با آن مخالفت دارند. اما هدف اصلی در حکومت اسلامی آن است که با برقراری عدالت اجتماعی، زمینه‌های رشد و تعالی مردم را مهیا کند و ارزش‌های اخلاقی اسلام را گسترش دهد.

رابطه مقابل مردم با خلیفة مسلمانان

همان‌طور که نظام اسلامی بدون خواست و پیش‌ریز مردم شکل نمی‌گیرد، بدون دخالت و حمایت مردم نیز تداوم نمی‌یابد. مردم باید برای دوام نظام و رشد و پیشرفت آن در همه ابعاد زندگی تلاش کنند و با انجام وظيفة امر به معروف و نهی از منکر و دعوت به خیر، خوبی‌ها را در جامعه گسترش داده و مانع ظهور بدی‌ها و منکرات گردند. آنان حتی وظيفة دارند نسبت به خلیفه و کارگزاران او ناصح باشند و با تذکرات خود آنان را در انجام مسئولیت‌ها یاری کنند و مشاوری دلسوز برای آنان باشند.

خلیفه و امام مسلمانان نیز باید نسبت به همه مردم مهربان باشد، راه استبداد را پیش نگیرد، با مسلمانان مشورت کند و بداند که خداوند بر او حاکم و ناظر است. عدل را که مهم‌ترین وظيفة حکومت است در جامعه گسترش دهد و میان مردم بر عدل و داد حاکمیت کند. رضایت عمومی را بر رضایت خواص و تزدیکان ترجیح دهد، با افراد شجاع مشورت کند، نیکوکار را تشویق و بدکار را سرزنش نماید. پاسدار طبقات محروم و مستضعف جامعه باشد، به وضع آنان رسیدگی کند و کارهای فراوان حکومت مانع رسیدگی به آنان نگردد. در مقابل آنان متواضع و فروتن باشد و آنان را تزدیک‌ترین طبقات به خود بداند. در اجرای قوانین و حدود الهی تحت تأثیر هیچ‌کس واقع نشود و با شجاعت دین خدا را در جامعه پیاده کند.

۱- برای کسب اطلاعات بیشتر به کتاب «نظم‌های کهن و نوین جهانی» اثر نوام چامسکی از انتشارات اطلاعات مراجعه کنید.

تفکر در آیات

در آیات ابتدای درس بیندیشید و پیام‌هایی را که با موضوعات درس ارتباط دارد، استخراج کنید.

- ۱- تأثیرات شورا در حکومت اسلامی و مسائل امت اسلام را با یکدیگر مقایسه نمایید.
- ۲- تفاوت‌های حکومت اسلامی با حکومت‌های رایج در میان انسان‌ها را از نظر رابطه متقابل حاکم و مردم یافته، ویژگی‌های مثبت حکومت اسلامی را در این میان بیان کنید.

درس هفتم

خلفای راشدین

در بحث‌های گذشته با ضرورت ادامه یافتن حکومت اسلامی پس از رسول خدا (ص) آشنا شدیم و دانستیم که حکومت اسلامی و رهبری آن دارای ویژگی‌هایی است که آن را از سایر حکومت‌ها تمایز می‌کند. در این درس می‌خواهیم با خلفاً و جانشینان رسول خدا (ص) که پس از وی رهبری و پیشوایی جامعه اسلامی را بر عهده گرفتند بیشتر آشنا شویم.

۱- حضرت ابوبکر (رضی الله عنہ)

عبدالله بن عثمان (ابوبکر) اولین خلیفه رسول الله بود که پس از رحلت رسول خدا (ص) مردم با او بیعت کردند. وی، قبل از اسلام در میان مردم به راستگویی مشهور بود و پس از ظهور اسلام، پیامبر بزرگوار (ص) به ایشان لقب صدیق داد.

ابوبکر (رض) از قبیله بنی تمیم است که شاخه‌ای از قبیله بزرگ فربیش می‌باشد. نسبش به مزه می‌رسد که جد ششم رسول خدا (ص) نیز می‌باشد. اندکی پس از ظهور اسلام به حضور رسول خدا (ص) رسید و رسالت آن حضرت را تصدیق کرد. رسول خدا (ص) به وی فرمود: «انت عتبیق اللہ من النار - تو از آتش جهنم مصون هستی». پدرش عثمان که مشهور به «ابوقحافه» بود، در سال فتح مکه مسلمان شد. مادرش ام الخیر (سلیمانی) بنت صخری کی از زنان اولیه اسلام است که قبل از هجرت در خانه ارقمن ای بی ارقم که محل اجتماع مسلمانان در مکه بود به دین اسلام مشرف شد. ابوبکر تنها شخصیتی است که خود و پدر و پسر و نوه‌اش محمدبن عبدالرحمن (چهار نسل) همگی از اصحاب رسول الله (ص) می‌باشند.

برخی از فضائل حضرت ابوبکر (رضی الله عنہ)

۱- ابوبکر (رض) پیش از اسلام نیز به نیکوکاری مشهور بود و به درماندگان و فقیران کمک می‌کرد. با ظهور اسلام ثروت خود را در راه اعتلای اسلام و آزادی بردگان خرج کرد که از جمله بردگانی که آزاد کرد می‌توان از بلال حبسی، عابرين فهيره و تيره ام حبس نام برد.

۲- در میان بزرگسالان مرد، اولین کسی بود که به پیامبر ایمان آورد. از میان زنان حضرت خدیجه و از میان جوانان و نوجوانان حضرت علی (کرم الله وجهه) و از میان بردگان زید بن حارثه اولین اشخاصی هستند که بر همگان در تشرّف به دین اسلام سبقت گرفتند.

۳- یگانه همراه پیامبر (ص) در هجرت از مکه به مدینه بود. برخی نوشه‌اند، پس از آنکه رسول الله (ص) به مسلمانان اجازه داد تا به شهر مدینه مهاجرت کنند، ابوبکر نیز تصمیم به هجرت گرفت و برای کسب اجازه تزد رسول خدا (ص) آمد. پیامبر (ص) به او فرمود: «لا تَعِجلْ لَعَلَ اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ لَكَ رَفِيقًا» - عجله مکن، امید است که خدای تعالی برای تو رفیقی و همسفری قرار دهد» مشیت الهی چنان بود که این رفیق، رسول الله (ص) باشد و ابوبکر یار غار او گردد.

۴- بسیار متواضع بود و زندگی کاملًا بی‌آلیش و بی‌تكلّفی داشت و نسبت به خواهش‌های دنیاگی بی‌اعتنای بود. در عین متواضع و فروتنی در اجرای احکام و حدود شرعی سخت‌گیر بود و شجاعانه و بی‌پروا عمل می‌کرد.

برخی از اقدامات مهم حضرت ابوبکر (رض) در دوران خلافت

۱- پس از رحلت رسول خدا (ص) دستور داد کاتبان و حافظان وحی، قرآن را که در صفحاتی پراکنده نوشته شده بود، جمع‌آوری کنند و در یک مصحف قرار دهند. این دستور وقتی صادر شد که هفتاد نفر از حافظان قرآن در جنگ با مسیلمه کذاب به شهادت رسیدند.

۲- سپاه اسامه بن زید را که قبل از رحلت رسول خدا (ص) آماده حرکت به سرحدات روم شده بود، بار دیگر تجهیز کرد و به آن منطقه اعزام نمود.

۳- با پیامبران دروغین و قبایل مشرک و مرتد و فتنه‌جویان که رحلت رسول خدا (ص) را موقعیتی مناسب برای آشوب تشخیص داده بودند، جنگید و به فتنه آنها خاتمه داد.

۴- پایه‌های دولت اسلامی را تحکیم کرد و قبایل پراکنده را در زیر پرچم پرافتخار اسلام متعدد ساخت.

۵- به دستور او لشکر اسلام به فرماندهی خالد بن ولید در یک جهاد آزادی بخش، قسمت زیادی از خاک عراق را آزاد کرد و جزء سرزمین اسلامی نمود. همچنین بخشی از شام را از رومیان گرفت و به قلمرو اسلام ضمیمه کرد.

۶- کسانی را که مانع زکات بودند و از پرداخت زکات خودداری می‌کردند، مجبور به پرداخت زکات کرد و حق فقیران و مستمندان و حکومت اسلامی را از آنها گرفت.

ام المؤمنین عایشه می‌گوید: حضرت ابوبکر (رض) در روز دوشنبه هفتم جمادی الآخر در سال

سیزدهم هجری بیمار شد و پانزده روز نتوانست به مسجد برود. تا اینکه بعد از غروب روز سهشنبه بیست و دوم همان ماه به جوار رحمت حق تعالی پیوست و طبق وصیت خودش او را در حجره ام المؤمنین عایشه در جنوب ضریح منور رسول الله (ص) به خاک سپردند. ایشان دو سال و سه ماه خلافت کرده و در سن ۶۳ سالگی رحلت کرده است. به روایت شیخ سیوطی حضرت ابوبکر(رض) صد و چهل و دو حدیث از پیامبر (ص) نقل کرده است. فردوسی با الهام گرفتن از حدیث نبوی در مدح حضرت ابوبکر صدیق (رض) چنین گفته است.

که خورشید بعد از رسولان مه تابید بر کس ز بوبکر به

از شیوه زندگی و وزیرگی‌های حضرت ابوبکر (رض) چه درس‌هایی می‌توانیم بگیریم؟
چهار مورد آن را با هم فکری با همکلاسی‌هایتان انتخاب کنید.

۲- حضرت عمر (رضی الله عنہ)

حضرت عمر (رض) لقبش فاروق (تمیزدهنده حق از باطل) و کنیه‌اش ابو حفص است. نسب حضرت عمر در کعب بن لوی به پیامبر اکرم (ص) می‌رسد. او سیزده سال پس از تولد رسول خدا(ص) در مکه متولد شده است. در سن بیست و هفت سالگی پس از مسلمان شدن چهل مرد و یازده زن به اسلام مشرف شد.

پیش از اسلام حضرت عمر، پیامبر (ص) دعا نمود و گفت: «اللَّهُمَّ أَعْزِ الْإِسْلَامَ بِأَحَدٍ هَذِينَ الرَّجُلَيْنِ عَنْدَكَ، بِعُمَرِيْنِ الْخَطَابِ أَوْ بِعُمَرِو بْنِ هِشَامٍ»؛ یعنی پروردگارا دین اسلام را عزت و تقویت بیخش، با مسلمان شدن یکی از این دو مردی که نزد تو محبوب‌تر باشد، عمر بن خطاب یا عمر بن هشام (ابو جهل). دعای پیامبر درباره حضرت عمر مستجاب شد و مسلمان گردید. اما عمر بن هشام (ابو جهل) چون روح حق پذیری نداشت، با همه ذکاوت‌ش تا پایان عمر بر کفر و دشمنی با اسلام و مسلمانان باقی ماند و عاقبت در جنگ بدر به قتل رسید.

وقتی که حضرت عمر (رض) در خانه ارقمن ای ارقمن شد، به پیامبر عرض کرد: ای رسول خدا مگر ما بر دین حق نیستیم؟ پس چرا دین خود را پنهان بداریم؟ بعد از این پیشنهاد، مسلمانان

به همراهی عمر در رکاب رسول خدا (ص) از خانه ارقم به سوی خانه کعبه آمدند و آشکارا به طوفان کعبه و انجام مراسم مذهبی پرداختند. فردوسی در این باره چنین گفته است:

عمر کر داسلام را آشکار بیاراست گیتی چو باع بهار

شگفت انگیز اینکه بزرگان و کفار قریش که در اطراف کعبه بودند، به این منظرة باشکوه نگاه می کردند، اما با آن همه دشمنی و سیزی که با پیامبر (ص) و مسلمانان داشتند، جرأت نکردند که در کار آنها دخالت کنند یا اعتراض نمایند.

برخی از فضائل حضرت عمر (رض)

حضرت عمر (رض) فردی شجاع، صریح اللهجه، عادل، متواضع و مورد اعتماد مردم بود. از بر جستگان کاتبان وحی بود. نسبت به زورگویان بسیار سخت گیر و نسبت به عموم مردم فروتن و متواضع بود. او به مسلمانان دستور داده بود که در هنگام فتح سرزمین های کفار، حقوق مردم را رعایت کنند و با آنها با رأفت اسلامی رفتار نمایند. گوستاو لوپون مورخ فرانسوی در کتاب «تمدن اسلام» می گوید: «در دنیا فاتحینی مهریان تر و عادل تر از مسلمانان دیده نشده است. آنان با حسن رفتار و عدالت

بی سابقه خود بهتر و بیشتر از عملیات نظامی به پیروزی حیرت انگیزشان رسیدند...».

حضرت عمر (رض) پانصد و سی و نه حدیث را از پیامبر (ص) نقل کرده است.

حضرت عمر مانند رسول الله (ص) و ابوبکر شصت و سه سال زندگی کرد. مدت خلافتش ده سال و شش ماه بود. در صبح روز چهارشنبه بیست و ششم ماه ذی الحجه، هنگامی که در مسجد می خواست نماز صبح را به امامت با مسلمانان ادا کند، به وسیله ابو لؤلؤ (فیروز) غلام مغیره بن شعبه مورد حمله قرار گرفت و با ضربات شمشیر زهرآگین جراحات شدیدی برداشت. ابو لؤلؤ کافر، پس از حمله به حضرت عمر (رض) سیزده نفر از مسلمانان نمازگزار را مجروح ساخت که به قولی سه نفر از آنها شهید شدند.

حضرت عمر (ص) بر اثر جراحات واردہ در صبح روز یکشنبه اول ماه محرم سال بیست و سوم هجری به درجه شامخ شهادت نایل گردید. جسد او را در جوار ضریح مبارک رسول الله (ص) و در کنار قبر ابوبکر صدیق (رض) به خاک سپردهند. بدین گونه اولین ترور در اسلام با شهادت خلیفه رسول الله (ص) شکل گرفت.

برخی از اقدامات مهم حضرت عمر (رض)

۱- تقسیم قلمرو پهناور اسلام به ۲۳ ایالت و انتخاب بهترین افراد برای تولیت امور ایالت‌ها

- ۲- تأسیس سازمان پلیس که کار افراد آن در شبها حفظ انتظامات و امنیت شهرها و در روز مأمور اجرای احکام قضایی و حدود شرعی بود.
- ۳- تأسیس یک سازمان ساده گمرک که وظیفه اش دریافت ده در صد حقوق گمرکی از تجار خارجی بود.
- ۴- تأسیس دیرخانه و نظام امور مالی برای ثبت و رسیدگی به امور بیت‌المال و درآمد حقوق‌بگیران.
- ۵- تعیین تاریخ اسلام که پس از مشورت و تبادل نظر، آغاز تاریخ اسلام بر مبنای هجرت رسول الله(ص) از مکه به مدینه تعیین گردید.
- ۶- گسترش قلمرو اسلامی به سرزمین‌های ایران و روم شرقی و آزادسازی مردم ستمدیده این دو سرزمین و مسلمان شدن آنها.
- ۷- اجرای عدالت در قلمرو وسیع اسلامی و مبارزه با استمگران و تعرّض‌کنندگان به حقوق مردم.

از شیوه زندگی و ویژگی‌های حضرت عمر (رض) چه درس‌هایی می‌توانیم بگیریم؟
چهار مورد آن را با هم فکری با همکلاسی‌هایتان انتخاب کنید.

۳- حضرت عثمان (رضی الله عنہ)

عثمان بن عفان سومین خلیفه مسلمانان است که با انتخاب شورای تعیین شده از طرف حضرت عمر (رض) به خلافت رسید و مردم با او بیعت کردند. نسبش در جد سوم، به «عبد مناف» می‌رسد که جد پیامبر (ص) نیز می‌باشد. وی از سابقین در اسلام است که بر اثر علم و درایت زیاد با دیدن پیامبر (ص) و شنیدن آیات الهی شهادتین را بر زبان جاری کرد.

پیامبر اکرم (ص) ابتدا دختر خود، «رقیه» را به عقد عثمان درآورد. رقیه همزمان با جنگ بدر فوت کرد. پس از این واقعه، پیامبر (ص) دختر دیگر خود، «ام‌کلنوم» را به عقد او درآورد. به همین سبب او را «عثمان ذی‌النورین» می‌گفتند. ام‌کلنوم نیز در همان زمان رسول خدا (ص) فوت کرد. آن حضرت فرمود: اگر دختر دیگری می‌داشتیم، او را به عقد عثمان درمی‌آوردم.

او که از ثروتمندان مکه و فردی معروف و مشهور بود، پس از مسلمان شدن، اموال خود را برای اعتلای اسلام خرج کرد. در ماجرایی که منجر به صلح حدیبیه شد، به عنوان سفیر پیامبر (ص) تزد مشرکان رفت و خطر مرگ را به جان خرید و مأموریت خود را به نحو احسن انجام داد.

آن بزرگوار دو بار مهاجرت کرد، یک بار به حبشه و سپس از آنجا به مدینه.

برخی از فضائل حضرت عثمان (رض)

عثمان انسانی خوش قیافه و زیبا، همراه با شرم و حیای مخصوص بود. ام المؤمنین عایشه (رض) می‌گوید: هنگامی که پیامبر (ص) ام کثوم را به عقد عثمان درآورد، به او گفت: شوهرت از همه کس به جدت ابراهیم خلیل (ع) و پدرت محمد (ص) شبیه تر است.

او در میان مردم به کرم و بخشنده‌گی و سخاوت مشهور بود. انسانی بسیار مهربان و فضیلت‌های انسانی در او عیان بود.

حضرت عثمان که مردی تاجریشه و ثروتمند بود، در چندین مرحله اموال و دارایی خود را در راه خدا و پیشبرد اهداف مقدس اسلام به مصرف رسانید. از جمله: پرداخت هزینه و سازویرگ جنگی سپاهیان اسلام در جنگ تبوک، خریداری چاه آب رومه و تعمیر و وقف کردن آن چاه برای مسلمانان، توزیع گدم‌های کاروان تجاری خود در یک سال قحطی در بین فقرای مدینه.

حضرت عثمان، نامه‌های رسول خدا (ص) را می‌نوشت.

برخی از اقدامات حضرت عثمان (رض) در دوره خلافت

۱- نشر و تکثیر قرآن کریم: بهدلیل گسترش اسلام در سرزمین‌های مختلف و نیاز مردم آن مناطق و شهرها به قرآن و فراگیری صحیح آن، به دستور ایشان نسخه‌های زیادی از قرآن که دارای یک رسم الخط بود، منتشر کردند و به نقاط مختلف سرزمین‌های اسلامی فرستادند.

۲- گسترش سرزمین‌های اسلامی: در زمان ایشان مناطق دیگری از جمله جنوب شرقی و نواحی شمال از خاک ایران و برخی نواحی تحت تسلط روم توسط مسلمانان فتح شد و جزء قلمرو حکومت اسلامی درآمد و قلمرو اسلامی از شمال آفریقا تا نزدیکی اقیانوس اطلس امتداد یافت.

حضرت عثمان (رض) حدود دوازده سال خلافت کرد. در اواخر خلافت وی، عده‌ای طغیانگر و ناراضی به مدت چهل شب‌انه روز خانه او را محاصره کردند و تصمیم به قتل آن حضرت گرفتند. روزی که شورشیان می‌خواستند وارد خانه شوند، حضرت علی (کرم الله وجهه) و چند نفر دیگر از صحابه و فرزندان خود را به منظور دفاع و محافظت از آن حضرت به سوی خانه او اعزام کردند. در این هنگام شورشیان هجوم آورده و شروع به سنگپرانی و تیراندازی کردند که در این درگیری، صورت حضرت

حسن مجتبی (رض) مجروح گردید و سر قنبر، غلام حضرت علی (کرم الله وجهه) شکسته شد و محمد بن طلحه جراحت برداشت. سرانجام سورشیان وارد خانه حضرت عثمان(رض) شدند و به او که در حال خواندن قرآن بود، هجوم آوردند. یکی از سورشیان، ضربتی بر سر حضرت عثمان (رض) فرود آورد و با شکستن سر او خونش بر روی آیه‌های قرآن جاری شد. حمله و تهاجم از سوی سورشیان ادامه یافت تا اینکه رهبر مسلمانان به شهادت رسید.

بدین گونه در روز جمعه هجدهم ماه ذی الحجه سال سی و پنج هجری حضرت عثمان (رض) شهید شد و پس از آن نزاع و کشمکش داخلی و قتل و برادرکشی در میان مسلمانان آغاز گردید. او یکصد و چهل و شش حدیث از پیامبر (ص) نقل کرده است.

در شیوه زندگی و ویژگی‌های اخلاقی حضرت عثمان (رض) تفکر کنید و بگویید چه درس‌هایی برای زندگی امروز خود می‌توانیم بگیریم.

۴- حضرت علی (کَرَمُ اللَّهُ وَجْهُهُ)

حضرت علی بن ابی طالب پسرعمو و داماد پیامبر (ص) است. از القابش اسدالله و مرتضی و کنیه‌اش ابوالحسن و ابوتراب است. مادرش فاطمه دختر اسد از بنی هاشم است. به روایت این کثیر ده سال قبل از بعثت، در مکه معظمه چشم به جهان گشود و در کودکی تحت سرپرستی و تربیت پیامبر(ص) قرار گرفت. با شروع بعثت، در ده سالگی به پیامبر (ص) ایمان آورد. خودش می‌گوید : هنگامی که جبرئیل بر پیامبر (ص) نازل شد و پیام خداوند درباره رسالت را به ایشان ابلاغ کرد وی در کنار پیامبر(ص) حضور داشته است. او از همان جوانی تا پایان عمر در راه اعتلای اسلام تلاش کرد. در هنگام هجرت رسول الله(ص) در بستر پیامبر خوابید تا مشرکانی که خانه پیامبر را محاصره کرده بودند، از خروج پیامبر خدا (ص) آگاه نشوند و در صورتی که به خانه آن حضرت هجوم برند، به ایشان آسیبی نرسد. در جنگ بدرا، شجاعت بی‌نظیری از خود نشان داد و بر ولید بن عتبه که جنگاوری مشهور بود پیروز شد. در جنگ خندق که مشرکان، مدینه را به محاصره درآورده بودند، در نبردی با پهلوان کم‌نظیر عرب، عمرو بن عبدود را از پای درآورد و موجب رعب و وحشت دشمنان و بازگشت آنها به مکه شد. در جنگ خبیر،

فرماندهی سپاه مسلمانان را بر عهده گرفت، قلعه خیر را فتح کرد و یهودیان خیر را شکست داد.
در ۲۵ سالگی با حضرت فاطمه زها (س) دختر پیامبر (ص) ازدواج کرد. ثمرة این ازدواج
حضرت حسن (رض) و حضرت حسین (رض) و زینب و ام کلثوم بود.

پس از شهادت حضرت عثمان (رض)، مردم از مهاجر و انصار اجتماع نموده و به حضرت علی
(کرم الله وجهه) پیشنهاد بیعت دادند. آن حضرت از پذیرش مقام خلافت سر باز زد. اما مسلمانان دست
برنداشته و با اصرار و پاافشاری با او بیعت کردند و در آن موقع، هیچ کس با خلافت او مخالفت نکرد.
او در اولین خطبه خود بعد از رسیدن به خلافت، روش خود را معین کرد و دفاع از اموال عمومی و
مساوات و برابری را شعار خود قرار داد. پس از آن، به تدریج فتنه‌ها شروع شد و دوران خلافتش با
سرکوبی فتنه‌های داخلی سپری شد. او برای نجات اسلام از فتنه‌ها و نافرمانی‌ها مجاهده‌های زیادی
کرد تا سرانجام به وسیلهٔ یکی از گروههای فتنه‌گر، یعنی خوارج، در شب جمعه، هفدهم ماه رمضان سال
چهلم هجری در هنگام ادای نماز صبح و به دست ابن ماجم در مسجد کوفه، فرق سرش شکافته شد و
در نوزدهم ماه رمضان به شهادت رسید و در نجف اشرف به خاک سپرده شد.^۱ وی در هنگام شهادت
۶۳ سال عمر داشت.

برخی از خصائص حضرت علی (کرم الله وجهه)

- ۱- شجاعت حضرت علی بی‌نظیر بود و در بسیاری از غزوه‌ها سبب پیروزی اسلام گردید.
- ۲- حضرت علی در علوم و معارف الهی بی‌نظیر بود. رسول الله (ص) دربارهٔ ولی فرمود: «أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَ عَلَيَّ بَأْبُهَا - من شهر علم هستم و على دروازة آن است». کتاب نهج البلاغه که بخشی از
خطبه‌ها و نامه‌ها و کلمات اوست، نشان‌دهنده علم وی در شناخت خداوند، جهان هستی، تفسیر قرآن،
تاریخ، سیاست، قضاؤت اسلامی و سایر معارف دینی است.
- ۳- در فصاحت و بلاغت بی‌نظیر بود به طوری که بزرگان شعر و ادب عرب در طول تاریخ
اسلام تلاش می‌کردند خطبه‌های او را حفظ کنند و در گفته‌های خود استفاده نمایند. کتاب نهج البلاغه
نشان‌دهنده این فصاحت و بلاغت است.

- ۴- از زهد و تقوای بسیار بالایی برخوردار بود و دنیاطلبی را بهشدت مذمت می‌کرد و دوست
می‌داشت که والیان و فرمانداران او نیز اهل زهد و تقوا باشند.
- ۵- در اجرای عدالت بسیار سخت‌گیر بود و در این مورد هرگز کوتاه نمی‌آمد. بسیاری از کسانی
که بعدها علیه او فتنه و آشوب راه انداختند، از عدالت‌خواهی او ناراحت شده بودند. حتی برخی گفته‌اند

۱- بنا بر روایت مورخان شیعه هنگام سحر روز نوزدهم رمضان مجرح و در روز بیست و یکم شهید شد.

او شهید عدالت‌پیشگی خود شد.^۱

برخی از اقدامات حضرت علی (کرم الله و جهه)

- ۱- مبارزه با فتنه‌ها و آشوب‌های داخلی و تحکیم ارکان حکومت اسلامی و خاموش کردن آشوبی که در پایان خلافت حضرت عثمان (رض) پیش آمده بود.
- ۲- جلوگیری از نفوذ گروه یا افراد خاص در بیت‌المال و حفظ اموال عمومی و تقسیم عادلانه آن میان مردم.

۳- مبارزه با اندیشه‌ها و گروه‌های افراطی مانند خوارج و آگاه‌نمودن مردم از خطرات آنها، تا اینکه بالاخره به‌وسیله همین گروه افراطی و کوتاه‌فکر به شهادت رسید.

۴- ایجاد خطبه‌ها و نوشتمنامه‌هایی حاوی معارف اسلامی، شیوه حکومت‌داری و اخلاق والای انسانی که هم‌اکنون به‌عنوان گنجینه‌ای در اختیار بشریت است. عهدنامه او به مالک‌اشتر نخعی در هنگام تعیین وی به‌عنوان حاکم مصر، عالی‌ترین شیوه کشورداری را آموختش می‌دهد که هنوز نیز نظری ندارد.

حضرت علی (کرم الله و جهه) پانصد و هشتاد و شش حدیث از پیامبر (ص) نقل کرده است.

در شیوه زندگی و ویژگی‌های اخلاقی حضرت علی (کرم الله و جهه) تفکر کنید و بگویید چه درس‌هایی برای زندگی امروز خود می‌توانیم بگیریم.

۵- حضرت حسن مجتبی (رضی الله عنه)

حضرت حسن (رض) فرزند ارشد حضرت علی (کرم الله و جهه) و حضرت فاطمه است. کنیه‌اش ابو محمد و لقبش مجتبی است. حضرت حسن (رض) در روز سه‌شنبه پانزدهم ماه مبارک رمضان سال سوم هجرت در مدینه منوره به دنیا آمد. حضرت حسن (رض) به پیامبر (ص) بسیار شبیه بود و پیامبر (ص) او را به حدی دوست می‌داشت که درباره او فرموده است: «اللَّهُمَّ إِنِّي أُحِبُّهُ فَأَحِبْتَهُ؛ بِرُورِ دَگَارًا مَنْ أَوْ رَا دَوْسَتْ دَارَمْ، تُوْ هَمْ أَوْ رَا دَوْسَتْ بَدَارَ». ^۲

۱- جرج جرداق مسیحی لبانی؛ کتاب «الامام على صوت العدالة الانسانية»

با شهادت حضرت علی (کرم الله وجهه) مردم با حضرت حسن (رض) بیعت کردند و وی به مقام خلافت برگزیده شد. در دوران خلافت او تزاع و آشوب میان مسلمانان گسترش یافته بود. عده‌ای به پشتیبانی از معاویه در شام و مردم کوفه و عراق به طرفداری از حضرت حسن (رض) برخاستند و در سال چهل و یکم هجری در محلی به نام انبار در نزدیکی‌های شط فرات در عراق در مقابل هم صفات را کردند و نزدیک بود آتش جنگ میان مسلمانان شعله‌ور شود. حضرت حسن به خاطر جلوگیری از جنگ و خونریزی با معاویه صلح کرد با این شرط که معاویه تا زنده است حاکم باشد ولی حق ندارد کسی را به عنوان جانشین منصوب کند. بعد از قرارداد آتش‌بس، حضرت حسن (رض) شهر کوفه را ترک نموده و به مدینه منوره برگشت و در آنجا اقامت گزید. حضرت حسن (رض) با توطئه بدخواهان و ستمگران به شهادت رسید. دوران خلافت ایشان حدود شش ماه بود.

با شهادت حضرت حسن (رض) حکومت و خلافت اسلامی که براساس انتخاب و بیعت مردم با یک مجتهد و فقیه عادل و با تقدیر بود، پایان یافت؛ زیرا معاویه پسر خود یزید را که در اخلاق و رفتار نسبتی با اسلام نداشت به عنوان ولی‌عهد منصوب کرد و حکومت به ملوکیت و سلطنت تبدیل گردید و تفرقه میان مسلمانان شروع شد.

در سیره زندگی و اخلاق حضرت حسن (رض) تفکر کنید و درس‌هایی را که می‌توان برای زندگی در دنیای امروز گرفت، بیان نمایید.

- ۱- با دقت در سیره خلفای راشدین، ویژگی‌های مشترک این خلفا را یافته پیرامون هر ویژگی در حد دو سطر توضیح بنویسید.
- ۲- با دقت در سیره خلفای راشدین، نقش مردم در خلافت هریک از این خلفا را تحلیل نمایید.

درس هشتم

دنیای اسلام پس از خلفای راشدین

با تبدیل نظام خلافت و رهبری اسلامی به ملوکیت و سلطنت، وضع جدیدی در دنیای اسلام پدید آمد و زمینه تفرق و تضعیف جامعه اسلامی فراهم گردید. از طرف دیگر، وسعت زیاد سرزمین‌های اسلامی و پراکندگی جغرافیایی و قومیت‌ها و ملت‌های گوناگون در حجاز، یمن، ایران، عراق، مصر، روم و بخش‌هایی از اروپا و هند و آفریقا و ظهور مسائل جدید سیاسی، اعتقادی و فقهی، نیز پاسخگویی به این قبیل مسائل را پیشتر و ضروری‌تر می‌کرد. وقتی که یزید، برخلاف عهدنامه معاویه با حضرت حسن (رض) به قدرت رسید، برخی از شخصیت‌های بزرگ مانند امام حسین (رض)، عبدالله پسر حضرت عمر (رض)، عبدالله بن زبیر و عبدالرحمن پسر حضرت ابوبکر (رض)، شدیداً به مخالفت برخاستند؛ زیرا کسی به سلطنت رسیده بود که خود را خلیفة رسول خدا می‌نامید، اما آشکارا و علنی مرتكب گناهانی چون شرابخواری می‌شد.

قیام امام حسین (رض) منجر به شهادت او و بارانش و اسارت خانواده‌اش گردید. عبدالله بن زبیر نیز قیام کرد و مکه را به تصرف درآورد. اما بعد‌های در مقابل حاجج بن یوسف که از طرف عبدالملک بن مروان به مکه لشکرکشی کرده بود، شکست خورد و مکه به تصرف حاجاج درآمد.

بعد از این حوادث، به تدریج حکومت و سلطنت امویان رو به سستی نهاد تا اینکه حکومت به بنی عباس رسید. آنان نیز همان روش حاکمان بنی امية را ادامه دادند و همین امر، سبب شد تا بسیاری از فقیهان و دانشمندان با آنان مخالفت کنند.

امام ابوحنیفه، پیشوای مذهب حنفی، در اواخر حکومت اموی، از طرف والی عراق برای مقام عالی قضاؤت دعوت شد؛ اما او قاطعانه این دعوت را رد کرد و بهمین دلیل مورد آزار و اذیت قرار گفت. در زمان منصور، حاکم عباسی نیز به وزارت دادگستری دعوت شد که آن را پذیرفت و تا آخر عمر زندانی شد. امام مالک نیز به خاطر اعتراض به برخی حاکمان و والیان مدت‌ها در زندان به سر برد. امام احمد حنبل در زمان حاکمان عباسی شکنجه شد و به زندان افتاد. امام علی بن الحسین و فرزندان او نیز مورد آزار و اذیت قرار گرفتند، برخی به زندان افتادند و برخی به شهادت رسیدند. البته در میان

این حاکمان، کسی مانند عمر بن عبدالعزیز نیز وجود داشت که عدالت‌گری پیشه کرد و به آبادانی کشور پرداخت و حقوق بیت‌المال را مراعات می‌کرد.

در این سال‌ها به تدریج گرایش‌های مختلف و دسته‌جات گوناگونی در جامعه به وجود آمد که به‌طور کلی از سه‌عنوان پیرون نبودند:

۱- فرقه‌ها و احزاب سیاسی که بیشتر برای رسیدن به قدرت و حکومت با یکدیگر و یا با حکومت درگیر بودند.

۲- فرقه‌ها و مذاهبان کلامی که در مسائل اعتقادی و فکری با یکدیگر اختلاف داشتند و برای حل مسائل اعتقادی نظرات خاصی ارائه می‌کردند.

۳- مذاهبان فقهی که هر کدام برای به‌دست آوردن احکام شرعی روش‌های خاصی داشتند و پیروان خود را به آن دعوت می‌کردند.

* درباره حاکمان بنی امية و بنی عباس تحقیق کنید و نشان دهید که روش آنان در حکومت‌داری و زندگی، چه شباهت‌هایی یا تفاوت‌هایی با خلفای راشدین داشته است.

از آنجا که آشنایی با مذاهبان فقهی ضرورت بیشتری دارد، در اینجا به‌طور مختصر، به شرح آنها می‌پردازیم.

فقهای نخستین

فقيهان کسانی هستند که احکام دینی را با مراجعه به قرآن کریم و سنت نبوی و سایر منابع به‌دست می‌آورند و برای مردم بیان می‌کنند. فقهای نخستین، آن دسته از فقهانی هستند که در قرن اقل هجری زندگی می‌کردند. با توجه به اینکه این دوره، فاصله زیادی تا زمان پیامبر (ص) نداشت و احتیاجات مسلمانان در احکام زیاد و متنوع نشده بود، این فقيهان برای به‌دست آوردن احکام غالباً فقط به قرآن و احادیث نبوی مراجعه می‌کردند و کمتر به اجتهداد عقلی می‌پرداختند. مشهورترین آنان عبدالله بن مسعود متوفی به سال ۹۴ یا ۹۹ هجری، سعد بن مسیب متوفی به سال ۹۳ هجری، عروة بن زیبر متوفی به سال ۱۰۶ هجری و قاسم بن محمد بن ابی بکر هستند. آنان به‌طور شفاهی مسائل را برای مردم توضیح می‌دادند

و از خود نظر خاصی عنوان نمی‌کردند.

فقهای طبقه دوم

در اوایل قرن دوم هجری، تحولات زیادی در علوم اسلامی پدید آمد. این تحول ناشی از ابتلاءات و احتیاجات تازه‌ای بود که در زمان ظهور یافته بود و تحقیقات و پاسخ‌های جدیدی را طلب می‌کرد. در این دوره، علوم اسلامی به معنای واقعی آن شکل گرفت؛ یعنی رشته‌های مختلف علمی، مانند تفسیر، فقه، کلام، اصول و فلسفه تأسیس شد و هر دانشمندی در یک یا چند رشته علمی تخصص داشت. فقیهان، علاوه بر تحقیق در قرآن و حدیث به تحقیقات دیگری نیز دست زدند و از رأی و اجتهاد و قیاس خود سود جستند تا پاسخگوی نیازهای جدید باشند. آنان قواعدی برای تحقیقات فقهی خود وضع کردند که به تدریج کامل شد و «علم اصول فقه» نام گرفت.

فقهای طبقه دوم در بلاد مختلف اسلامی پیروانی داشتند که رفته رفته از حدود نیمة دوم قرن دوم هجری به دو مکتب بزرگ فقهی تقسیم شدند^۱ :

- ۱- مکتب رأی و قیاس به مرکزیت عراق؛ در این مکتب، علاوه بر قرآن و سنت پیامبر (ص)، به رأی و اجتهاد فقیه اهمیت فراوانی داده می‌شد. نماینده مکتب اهل قیاس و رأی امام ابوحنیفه (رض) بود.
- ۲- مکتب اهل حدیث به مرکزیت حجاز؛ در این مکتب تأکید زیادی بر ظاهر قرآن و حدیث می‌شد و توجه کمتری به رأی و اجتهاد می‌گردید. امام مالک بن انس (رض) از جمله نماینده‌گان اهل حدیث به شمار می‌رود.

ما در این بخش به معرفی دو امام از ائمه چهارگانه مشهور اهل سنت که پیروان فراوانی در ایران دارند می‌پردازیم.

امام ابوحنیفه (رض)

نعمان بن ثابت (ابوحنیفه) در سال ۸۰ هجری در کوفه به دنیا آمد و در سال ۱۵۰ هجری، در هفتادسالگی در بغداد درگذشت. از اساتید مشهور او حماد بن ابی سلیمان متوفی به سال ۱۲۰ هجری است که ۱۸ سال از او فقه و حدیث آموخت. امام ابوحنیفه تا ۴۰ سالگی در بصره در علم کلام^۲ تحقیق

۱- مکتب فقهی دیگری به نام مکتب فقهی جعفری در مدینه توسط امام جعفر صادق (رض) توسعه و گسترش یافت که مربوط به برادران شیعه است که در جای خود از آن بحث شده است.

۲- علم کلام، علمی است که درباره مسائل اعتقادی مانند توحید، معاد و نبوت بحث می‌کند.

و تحصیل می کرد به گونه ای که جزو افراد برجسته و مشهور در آن علم بوده است. او ابتدا علم کلام را بهترین مایه علم می دانست، سپس آن را ترک کرده و به فقه پرداخت.

او علاوه بر قرآن و احادیث معتبر و موثق، بر اثر نیازهای جدید جامعه، به قیاس که یک روش عقلانی است و منافاتی با دین ندارد، روی آورد. قیاس در فقه، یعنی مقایسه نمودن مسائلی که از نظر حکم و علت مجهول باشد با مسئله ای که از نظر حکم و علت معلوم است؛ مثلاً حکم نوشیدن شراب (انگور) به علت مست کنندگی معلوم است و صراحتاً در قرآن حرام شده است. اما در مورد آبجو و امثال آن در قرآن نامی برده نشده است. مجتهد آبجو را با شراب مقایسه می کند و حکم حرام بودن شراب را به آبجو سرایت می دهد؛ زیرا آبجو نیز مانند شراب حالت مست کنندگی دارد.

ابوحنیفه (رض) از قلبی صابر و فکری عمیق بهره ای وافر داشت. در جواب به مسائل شرعی بی باک بود و صریح و روشن پاسخ می داد. در بحث و مناظره چیره دست و فقیهی منطقی و کلامی بود.

او شاگردان زیادی تربیت کرد که معروف ترین آنها عبارت اند از : ابویوسف یعقوب بن براہیم، محمد بن شیبانی و زفرین هزیل تمیمی .

مذهب حنفی دو قرن پس از وفات امام ابوحنیفه رسمیت یافت و در اواخر قرن چهارم و پنجم هجری و پس از آن با حمایت غزنویان، سلجوقیان و خوارزمشاهیان و عثمانی ترویج و تقویت شد.

* درباره روزه در مذهب فقهی امام ابوحنیفه تحقیق کنید و واجبات و محرمات روزه را بنابر این مذهب ذکر نمایید.

امام محمد بن ادریس شافعی

امام شافعی در عسقلان فلسطین در سال ۱۵۰ هجری بدنیا آمد. در کودکی پدرش را از دست داد و دو ساله بود که مادرش او را به مکه برد و ده سال در میان قبیله هُرَلی فصاحت عربی و دیگر فنون زبان را آموخت.

در هفت سالگی قرآن را حفظ کرد و مقدمات علوم را نزد مسلم بن خالد مفتی مکه آموخت. در

سیزده سالگی فقه را در مدینه نزد امام مالک بن انس آغاز کرد و کتاب «الموطأ» او را که در زمینه حديث است، حفظ نمود. در ۲۵ سالگی در علم فقه و حدیث به درجه اجتهاد رسید.

او پس از فوت امام مالک، به سیر در آفاق و انس پرداخت و از آرا و نظریات اصحاب رأی و حدیث آگاه گشت. در عراق، آرای مکتب حنفی را نزد محمد بن حسن شیبانی آموخت. در سال ۲۰۰ هجری به مصر رفت و چهار سال آخر عمر را در آنجا گذراند و در همانجا وفات یافت.

امام شافعی (رض) فصیح و شیرین سخن می‌گفت و به انواع استدلال ظاهری توانا بود. بسیار مورد ثوق و امانت دار و عادل و پارسا بود. از عفت نفس و حسن سیرت بهره عالی داشت.

فقه شافعی قدر مشترک بین اصحاب حدیث و اصحاب رأی بود و میان آن دو را جمع می‌کرد. پس روش او تلفیقی بود از فقه حجاز و فقه عراق. به همین جهت اصول فقه امام شافعی قرآن، سنت، اجماع و قیاس است.

فقهای قبل از شافعی در اصول فقه بحث می‌کردند، ولی قانون کلی و منظمی نداشتند. اما او اصول فقه را تدوین و تنظیم نمود. از این رو، گفته‌اند نسبت شافعی به اصول فقه مانند نسبت ارسسطو به منطق است.

او تألیفات زیادی دارد. ابن ندیم حدود ۱۱ جلد کتاب و رساله به او نسبت می‌دهد. برخی از کتاب‌های او مانند «المبسوط فی الفقه»، «كتاب الامامة»، «كتاب الرساله»، «أحكام القرآن»، «السنن» و «كتاب الأئمّة» از جمله آثار اوست. «كتاب الأئمّة» در هشت جلد می‌باشد و درباره فقه است و دایرة المعارف فقهی محسوب می‌شود.

یکی از عوامل گسترش مذهب فقهی امام شافعی، شاگردان او بوده‌اند، بیشترین گسترش و اسمیت آن در قرن‌های چهارم و پنجم هجری صورت گرفت. بیشتر شافعی مذهبان در عراق، مصر، سوریه، عربستان، شهرهای غربی ایران و شمال افریقا هستند.

از جمله شاگردان بر جسته امام شافعی، امام احمد حنبل است که بعد‌ها خود روش فقهی مستقلی وضع کرد که مذهب حنبلي نام گرفت.

تحقیق

* درباره روزه در مذهب فقهی شافعی تحقیق کنید و واجبات و محرمات آن را بنابر این مذهب ذکر نمایید.

بهطور خلاصه، در میان اهل سنت چهار مذهب فقهی شکل گرفت که عبارت اند از :

- ۱- مذهب حنفی؛
- ۲- مذهب مالکی؛
- ۳- مذهب شافعی؛
- ۴- مذهب حنبلی.

فقهایی که پس از این بزرگان آمدند، به شکلی تابع یکی از این چهار مذهب فقهی بودند و در همین چارچوب به اجتهاد می برداختند و اکنون نیز فقیهان اهل سنت تابع یکی از همین چهار مذهب هستند.

درس نهم

امت واحده

قرائت و ترجمه

همانا این امت شما امتی واحد است

إِنَّ هُذِهِ أُمَّةٌ كُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ

مؤمنون، ۵۲

.....
.....
.....

آن گاه که با یکدیگر دشمن بودید
پس میان دل های شما پیوند داد
تا به لطف او برادران هم شدید

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا
وَلَا تَفَرَّقُوا
وَإِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً
فَالَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ
فَاصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا.

آل عمران، ۱۰۳

.....
.....
.....
.....

با یکدیگر ستیزه و کشمکش نکنید
که سست شوید و نیروتان برود

أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَلَا تَنَازَعُوا
فَتَفْشِلُوا وَتَذَهَّبَ رِيحُكُمْ
وَاضْبِرُوا
إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

انفال، ۴۶

در قرآن کریم برای نامبردن از مسلمانان از نام‌های مختلفی مانند : مؤمنون، مسلمون و اهل ایمان استفاده شده است، ولی در کنار این کلمات برای نامبردن از جماعت اسلامی و پیروان ادیان دیگر کلمه‌ای به کار رفته که بیش از هر چیز مفهوم و ملاک وحدت را دربردارد. کلمه امت شصت و چهار بار در قرآن تکرار شده است. قرآن، پیروان هر یک از ادیان را یک امت می‌داند و می‌فرماید :

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا
ما در هر امتی پیامبری مبعوث کردیم
وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا
و این چنین شما را امت میانه قرار دادیم

بقره، ۱۴۳

از این آیات و آیه‌های فراوان دیگری که در قرآن آمده و در آنها کلمه امت به کار رفته است چنین به دست می‌آید که نه تنها مسلمانان بلکه پیروان هر یک از ادیان، خود یک گروه واحد به نام امت هستند و امت اسلام امتی واحد و یگانه که بر مبنای پرستش خداوند پایه‌ریزی شده است. کلمه امت کلمه‌ای پرمغناست. این کلمه در لغت، به معنای اقتدا و پیروی و قصد و رهبری آمده است و در قرآن به معنای جماعت پیرو یک دین و آیین و طریق و مسلک دینی به کار رفته است. در کلمه امت معنای وحدت مقصد و عقیده و وحدت پیشوا و جهت نهفته است.

اهداف امت اسلامی

(الف) فلاح و رستگاری : قرآن کریم می‌فرماید : «وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُون» در راه خدا کوشش کنید باشد که به فلاح و رستگاری برسید. به دنبال بسیاری از فرمان‌های الهی کسب فلاح و رستگاری به عنوان هدف انجام این اعمال آمده است.

(ب) ترویج خیر و معروف در جهان و نابودی شر و منکر : آیات فراوانی از قرآن بیان کننده این هدف است، از جمله در سوره آل عمران می‌فرماید : شما بهترین امت در میان انسان‌ها هستید، امر به معروف و نهی از منکر می‌کنید و به خدا ایمان دارید.

(ج) استقرار دین خدا در جهان : در آیه ۳۳ سوره توبه آمده است : «خداست که رسول خود را با دین حق و هدایت فرستاد تا او را بر همه ادیان عالم برتری دهد». برتری دادن دین خدا بر همه ادیان، یکی از مهم‌ترین اهداف مسلمانان است.

(د) استقرار حاکمیت بندگان صالح خدا در زمین : خداوند در آیه ۱۰۵ سوره انبیاء می فرماید :

«أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِي الصَّالِحُونَ» زمین سرانجام به بندگان صالح خدا خواهد رسید.

(ه) نجات مستضعفان و محرومان : «وَنُرِيدُ أَنْ تَمَنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلُهُمُ الْوَارِثِينَ» و ما اراده کردیم که بر مستضعفان زمین منتگذاریم و آنان را پیشوایان و وارثان زمین قرار دهیم.

با افزایش آگاهی مسلمانان و بروز حرکت‌های اسلامی در جهان اسلام طی سال‌های اخیر و خطرات بزرگی که جهان اسلام را تهدید می‌کند، تمایل به وحدت اسلامی روزبه روز بیشتر می‌گردد و متفسران بر جسته مسلمان پیوسته از لزوم وحدت و همبستگی میان مسلمانان سخن می‌گویند و خطرات تفرقه را گوشزد می‌نمایند. در این باره سه نکته برای همه مسلمانان کاملاً روشی است : اول آنکه وحدت از ارکان اسلام است؛ دوم آنکه مجد و عظمت مسلمانان با وحدت به دست می‌آید و سومین نکته آن است که وحدت، قرن‌هast در میان مسلمانان از بین رفته یا تضعیف شده است. اکنون بیشتر گفت‌وگوها و بحث‌ها در زمینه آن است که وحدت چیست و چگونه می‌توان آن را ایجاد کرد؟

وحدت امت اسلامی

در باره معنای وحدت اسلامی نظریه‌های مختلفی وجود دارد، در مجموع آنچه می‌توان از همه آنها برداشت کرد آن است که منظور علمای روشنفکر از وحدت آن نیست که از میان مذاهب اسلامی یکی انتخاب شود و سایر مذاهب کنار گذاشته شوند یا آنکه مذاهب مختلف با یکدیگر ترکیب شوند و مذهب جدیدی ساخته و پرداخته گردد؛ بلکه منظور، اتحاد مسلمانان پیرو مذاهب مختلف – در عین اختلافات مذهبی آنان – در برابر بیگانگان و دشمنان مشترک آنهاست. با این اتحاد، هم زمینه تعالی و ترقی امت اسلامی فراهم می‌شود و هم امت اسلامی را در برابر دشمنان حفظ می‌کند.

تفکر در آیات

در آیات ابتدای درس پنديشید و پیام‌های این آیات را در باره وحدت امت اسلامی استخراج نمایید.

وحدت در سنت حضرت رسول (ص)

زندگانی و رفتار حضرت رسول (ص) سراسر سرمشق وحدت است. آن حضرت پس از هجرت به مدینه با بستن پیمان برادری (مؤاخات) میان مسلمانان مدینه که از قبیله‌های مختلف بودند و سال‌ها با همدیگر درگیری و اختلاف داشتند اتحاد و یگانگی را میان آنان برقرار ساخت. ایشان تنها تقوا و ارزش‌های انسانی را معيار برتری و فضیلت می‌دانست. او همواره با برتری طلبی‌های قومی و نژادی و قبیله‌ای به مبارزه برخیست و می‌فرمود: «**لَا فَحْرٌ لِّعَربٍ عَلَى عَجَمٍ وَ لَا لَيَاضٌ عَلَى الْأَسَوَدَ؛**» عرب هیچ برتری بر عجم و سفید هیچ برتری بر سیاه ندارد. و در حدیثی از ایشان نقل شده که فرمود: مؤمن برای مؤمن مانند بنایی است که هر قسمت آن، قسمت دیگر را محکم می‌کند و آن‌گاه انگشتان دست‌ها را در میان هم نمود.^۱ مسلمانان با استفاده از اتحاد و ایمان توانستند در مدتی بسیار کوتاه امپراتوری عظیم ایران و روم و بخش‌های وسیعی از آفریقا، آسیا و حتی اروپا را به اسلام دعوت کنند و تسخیر نمایند و تمدن بزرگی را بنیان نهادند. این تمدن قرن‌ها برقرار و استوار بود. اما اکنون تفرقه و جدایی و عوامل دیگری که بر سر مسلمانان آمده، قرن‌هast مسلمانان را تضعیف کرده و آنها را در معرض هجوم ییگانگان قرار داده است. برای آنکه وظیفه خود را در این زمینه بهتر درک کنیم، نخست باید بدانیم چه عواملی موجب تقویت وحدت و یگانگی مسلمانان می‌شود تا آنها را تقویت کنیم و چه عواملی پیوند و همبستگی مسلمانان را از میان می‌برد تا با آنها به مبارزه برخیزیم.

عوامل وحدت اسلامی

۱— وحدت عقیده : داشتن دنیان اسلامی اعتقاد به سه اصل توحید، نبوت و معاد را پایه و اساس مسلمان بودن یک فرد دانسته‌اند. این سه اصل، تزد همه مذاهب اسلامی مشترک است و اساس اتحاد و همبستگی مذاهب اسلامی را تشکیل می‌دهد این سه اصل که در قرآن کریم و سنت و سیره حضرت رسول (ص) نمودار می‌شود، از مسلمانان، یک گروه و جماعت واحد ساخته است.

۲— وحدت در فروع دین : در مجموع مسلمانان در انجام اعمال و فرایض دینی یکسان‌اند. همه مسلمانان عبادت‌ها و اعمال ضروری دین را می‌پذیرند و انجام می‌دهند. ضروریات دین عبارت‌اند از: نماز، روزه، زکات، حج و جهاد. هیچ یک از مذاهب اسلامی نیست که منکر و جوب یکی از این اعمال باشد. انجام این دستورات دینی توسط همه مسلمانان یکی از جلوه‌های وحدت میان آنان است. در احادیث، این اعمال از پایه‌های اسلام به شمار آمده است و همه بدان پاییند هستند.

۱- صحیح بخاری، کتاب الأدب، باب فضل تعاون.

اختلاف نظرها در شرایط و آداب این اعمال که در مذاهب اسلامی مورد بحث و گفت و گو است و با نظر مجتهدان تعیین می‌گردد، باعث نشده و نمی‌شود که هیچ یک از این مذاهب دیگری را از اسلام خارج بداند.

۳— وحدت در هدایت و رهبری : آنچه مسلمانان را برای عبادت و انجام دستورات خداوند راهنمایی می‌کند، قرآن و سنت است؛ یعنی فرمان خدا و رسول خدا (ص). در میان مسلمانان کسی وجود ندارد که یکی از این دورا انکار کند. همه مسلمانان، رهبری شخص رسول اکرم (ص) برای جامعه اسلامی را پذیرفته‌اند و پس از ایشان نیز به وجود امام و حاکم برای جامعه اسلامی معتقد می‌باشند تا قوانین اسلامی را اجرا نماید. در این باره در جای خود توضیح بیشتری آمده است.

۴— وحدت هدف و آرمان مشترک : اسلام علاوه بر اصول اعتقادی و عملی، دارای هدفهایی است که به صراحت در قرآن و سنت آمده است. داشتن این اهداف مشترک در میان همه مذاهب مسلمان، آنها را به یکدیگر مربوط می‌کند و از آنها یک گروه واحد می‌سازد.

۵— وحدت در فرهنگ و تمدن : اسلام تنها یک دین نیست؛ بلکه مبنای تمدن پهناوری است که در همه جای دنیا از حجاز تا قلب آفریقا و جنوب هند و چین و شرق دور و جنوب اروپا و بالکان و سیبری گسترش یافته و روزبه روز در همه جا در حال پیشروی است.

فرهنگ و تمدن اسلامی، آداب، افکار و روح واحدی است که مسلمانان را جدای از اینکه از چه فرقه یا زناد یا مذهبی باشند به یکدیگر پیوند می‌دهد. در این تمدن، علمی مانند ریاضیات، طب، حقوق، شیمی و ... رشد یافته است. مسلمانان همه دنیا دارای اخلاق و روحیه‌ها و صفات ویژه‌ای هستند که آنها را از دیگران جدا می‌سازد. روحیه صداقت، همکاری و تعاون، پاکدامنی و عفت، غیرت و سایر صفات اخلاقی که برخاسته از تعالیم قرآن و حضرت رسول (ص) است، کم و بیش در میان همه جماعت‌های اسلامی دیده می‌شود.

*شیوه زندگی مسلمانان و عناصر فرهنگ و تمدن آنها مانند هنر، معماری و پوشش را مورد مطالعه قرار دهید و نمونه‌های دیگری از عوامل وحدت را ذکر کنید.

عوامل وحدت و نحوه زندگی و رفتار، از مسلمانان جماعتی می‌سازد که قدرتمندی و حیات آن، امروز بیش از هر چیز برای آنان ضروری است. اگر مسلمانان در برخورد با یکدیگر کشمکش‌های فرقه‌ای و مذهبی و قومی خود را رها کنند و پیوند و همبستگی میان خود را حفظ کنند می‌توانند تمدن از دست رفتۀ خود را دوباره احیا کنند و در مقابل هجوم گسترده و بی‌امان غرب که خواستار نابودی همه‌چیز ماست ایستادگی نمایند.

تقویت عوامل وحدت و پرهیز از کارهای تفرقه‌ساز، امروزه به یک وظيفة دینی برای هر مسلمان تبدیل شده است که شناخت و درک این عوامل را برای هر کس ضروری می‌سازد.

زمینه‌های جدایی

یکی از زمینه‌های مهم برای رشد تفرقه مسلمانان، تفاوت‌های مذهبی و قومی و فرقه‌ای است. این تفاوت‌ها در طول سالیان دراز مسلمانان را به گروه‌های مختلف تقسیم کرده است. پیروان این گروه‌ها همه مسلمان‌اند و اگر خود نیز در میان خود نسبت به مسلمان بودن دیگری تردید داشته باشند، اما دشمنان همه آنها را مسلمان می‌دانند و با همه مبارزه می‌کنند. در ارتباط هر مسلمان با دیگری، مهم نیست که او در عقیده یا مذهب خود پیرو کدام گروه است. آنچه مهم است آن است که هر یک از گروه‌ها و فرقه‌ها و مذاهبان باید دیگری را کافر و خارج از دین بداند. مسلمان کسی است که به سه اصل توحید، نبوت و معاد عقیده داشته باشد و ضروریات دین را انکار نکند و به آنها عمل نماید. این مطلب در بیانات حضرت رسول(ص) انگلکس یافته است. ایشان می‌فرمایند: «مَنْ شَهَدَ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اسْتَقْبَلَ قِبْلَتَنَا وَ صَلَّى صَلَاتَنَا وَ أَكَلَ ذَيْحَنَتَا فَذَاكَ الْمُسْلِمُ لَهُ مَا لِلْمُسْلِمِ وَ عَلَيْهِ مَا عَلَى الْمُسْلِمِ»؛ یعنی هر کس شهادت دهد که خدا یکی است و به طرف قبله ما روکند و نماز ما را بهجا آورد و از گوشت ذبح شده ما بخورد او مسلمان است؛ برای او است آنچه برای مسلمان است؛ و علیه اوست آنچه علیه مسلمان است.

رؤسای مذاهبان نیز در کنار اختلاف‌های فقهی و عقیدتی که با دیگران داشتند، گروه‌های دیگر را کافرنمی‌شمردند. امام اعظم ابوحنیفه می‌فرمود: «لَا نُكَفِّرُ أَحَدًا مِنْ أَهْلِ الْقِبْلَة»؛ یعنی ما هیچ‌یک از اهل قبله را کافر نمی‌دانیم.

جهل

جهل و نادانی یکی از ریشه‌های اختلاف مسلمانان است. جهل مسلمانان نسبت به موقعیت خود

و جهل نسبت به اعتقادات یکدیگر موجب پندرهای نادرست و دشمنی و تهمت به یکدیگر می‌گردد. برای پرهیز از این موضوع باید به نکاتی توجه کنیم، از جمله آنکه: برای بهدست آوردن نظرات پیروان هر مذهب باید به کتاب‌های معتبر و علمای آنها مراجعه کرد و باید شایعه‌ها، سخنان مردم یا نحوه رفشار پیروان هر مذهب را معیار قرار داد. حتی برای بهدست آوردن نظرات هر مذهب یا گروه اسلامی نمی‌توان به نظر یک یا چند نفر از عالمان آنها اکتفا کرد. چه بسا نظر یک عالم مذهبی یا نویسنده در میان پیروان آن مذهب، طرفدارانی اندک داشته باشد. در چنین مواردی باید نظر اکثیر و اجماع دانشمندان را بهدست آورد که این کار نیازمند تحقیق وسیع‌تری است.

همچنین نمی‌توان رفتار پیروان یک گروه را دلیل بر قبول یا رد آنان دانست. چه بسیارند کسانی که رفتاری برخلاف گفتهٔ پیشوایان خود داشته باشند و رفتار تفرقه‌انگیز انجام دهنند.

لقب‌ها و صفات ناپسند

از جمله رفتار غلطی که در گذشته وجود داشت نام‌گذاری‌ها و نسبت دادن لقب‌ها و صفات ناپسند به دیگری است. این کار در افروختن آتش دشمنی و کینه و نفرت میان مسلمانان تأثیر زیادی داشته و دارد. برای نمونه، در گذشته گروهی بوده‌اند که به حضرت علی(ع) توهین می‌کرده‌اند و به آنها نواصب (جمع ناصبی) می‌گفتند؛ در مقابل، گروهی دیگر ایشان را در حد حضرت رسول یا خدا بالا می‌بردند. این گروه را غُلاة (جمع غالی) می‌خوانند. از آن پس کلمه ناصبی یا غالی بدون توجه به معنای آن در میان شیعه و سنی و در کتاب‌ها نسبت به یکدیگر تکرار شده است. باید دانست همان‌طور که عقیده نواصب ربطی به اهل سنت ندارد عقیده غلاة هم ربطی به شیعیان ندارد. امروز باید از نسبت دادن این صفات و نام‌ها به یکدیگر خودداری کرد و از هر گروه با همان نامی که مورد علاقه آنهاست نام برد و به بزرگان هر مذهبی احترام گذاشت.

ردوبدل کردن لقب‌های ناپسند، تحقیر کردن، مسخره کردن، توهین به دیگری راهی است که پایان آن جز انحطاط و بدبهختی مسلمانان نخواهد بود و هیچ چیزی را تغییر نخواهد داد.

* دربارهٔ شیوهٔ عمل کشورهای استکباری مانند آمریکا و رژیم صهیونیستی مطالعه و تحقیق کنید و سپس توضیح دهید که آنها برای تضعیف امت اسلامی و تفرقه میان آنان

چه برنامه‌هایی را دنبال می‌کنند.

با دقیق و توجه در مفاهیم «امت اسلامی» و «وحدت»، تأثیر وحدت در دستیابی به اهداف امت اسلامی را بنویسید.

طرحی هنری (شعر، داستان، نقاشی) را برای وحدت امت اسلامی تهیه کرده و در کلاس از آن استفاده نمایید.

احکام اسلامی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

لَا تُحَرِّمُوا

طَبِيباتٍ مَا أَحَلَ اللَّهُ لَكُمْ

وَلَا تَعْتَدُوا

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُ الْمُعْتَدِينَ

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ

حَلَالًا طَبِيبًا

وَاتَّقُوا اللَّهَ

الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ

مائدہ، ۸۷ و ۸۸

آنچه را پیامبر به شما داد بگیرید
واز آنچه شما را باز داشت، دوری کنید

... مَا أَتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ
وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا
وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

اجتهاد و تقلید

دین اسلام برنامه زندگی انسان در ابعاد مختلف فردی، خانوادگی و اجتماعی است و کسانی که از این برنامه پیروی کنند، هم در زندگی شخصی به سعادت می‌رسند و هم در زندگی خانوادگی و هم اجتماعی سعادتمند را پدید می‌آورند. این سعادت هم شامل حیات طیبہ دنیا می‌شود و هم شادکامی جاوید آخرت را در پی دارد.

همان‌طور که در سال‌های قبل گفته شد، این برنامه شامل چهار بخش یا چهار زیر مجموعه است:

۱- برنامه‌های مربوط به رابطه انسان با خدا؛ مانند نماز.

۲- برنامه‌های مربوط به رابطه انسان با خود؛ مانند نظافت و ورزش.

۳- برنامه‌های مربوط به رابطه انسان با جامعه؛ مانند اتفاق و امر به معروف و نهی از منکر.

۴- برنامه‌های مربوط به رابطه انسان با طبیعت و نظام خلقت؛ مانند حفظ محیط زیست.

این برنامه‌ها که همان احکام اسلامی هستند باید از منبع اصیل اسلامی، یعنی کتاب خدا و سنت و سیره پیامبر اعظم(ص) به دست آیند. از این‌رو، نیازمند اجتهاد و تحقیق علمی فراوان در کتاب و سنت و آشنایی عمیق با بسیاری از علوم، مانند تفسیر، لغت و اصول می‌باشد.

«اجتهاد» در لغت به معنای جدّیت و تلاش است، اما در اصطلاح شرعی عبارت است از تلاش برای به دست آوردن و استنباط احکام از روی ادله، مانند قرآن و سنت، و کسی که دارای چنین توانایی است، «مجتهد» نامیده می‌شود.

علماء و دانشمندان اسلام گفته‌اند: شخص مجتهد باید بر پنج موضوع آگاهی داشته باشد:

۱- علم به کتاب الله (قرآن)؛

۲- علم به احادیث و سنت نبوی(ص)؛

۳- آگاهی بر اقوال علمای گذشته اعم از اجماع (توافق) علماء و اختلاف نظرشان؛

۴- آگاهی بر علم لغت؛

۵- آگاهی بر قیاس و شرایط آن.

کسانی که خود متخصص در این علوم نیستند و توانایی اجتهاد ندارند، برای به دست آوردن احکام دینی خود به این مجتهدان مراجعه می‌کنند. این کار را «تقلید» می‌گویند و چنین شخصی را «مقلد» می‌نامند.

باید دانست که تقلید در اصول دین، یعنی توحید و نبوت و معاد، جائز نیست هر کس باید با فکر

و نظر خود یکتابی خداوند را بپنیرد و به نبوت اعتقاد داشته باشد و بداند که خداوند در آخرت به اعمال انسان‌ها رسیدگی می‌کند و پاداش و جزا می‌دهد.

اما تقليد در احکام فروع دین، جایز است؛ زیرا هر کسی توانایی این را ندارد که بخش مهمی از زندگی خود را صرف تحقیق و تعلیم کند و به درجه اجتهاد برسد تا بتواند احکام دینی را به دست آورد. روشن است که این تقليد، با تقليد کورکورانه و بدون مبنای عقلانی، فرق دارد. اسلام، هر نوع عقیده و برنامه‌ای را که بدون دليل و برهان و تنها براساس تقليد کورکورانه پایه‌ریزی شده باشد، مردود می‌شمارد. قرآن کریم در آیات متعددی همگان را دعوت به تفکر و تعقل و تدبیر می‌نماید و از تقليد ناآگاهانه منع می‌کند؛ از جمله این که می‌فرماید:

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ
كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْؤُلًا

اسراء، ۳۶

پیروی و تبعیت شخص غیر مجتهد از یک مجتهد و متخصص در احکام دینی یک روش عقلانی است، همان‌طور که مراجعة یک بیمار که خود در طبابت تخصصی ندارد، به یک پزشک کاری عقلانی محسوب می‌شود.

منابع اجتهاد

فقیهان و مجتهدان در مسیر تفکه و اجتهاد خود و برای بهدست آوردن احکام الهی از چهار منبع استفاده می‌کنند:

(الف) قرآن کریم : کتاب آسمانی ما منبع اصلی دریافت احکام اسلامی است. فقیهان، با مطالعه و تفکر در قرآن کریم، احکام و قوانین و مقررات اسلامی را به صورت کلی یا جزئی بهدست می‌آورند و در اختیار مردم قرار می‌دهند. هیچ‌کس نمی‌تواند قوانینی وضع کند که مخالف با قرآن کریم باشد.

(ب) سنت پیامبر اکرم (ص) : سنت پیامبر عبارت است از قول و فعل آن حضرت. سخنانی که از آن حضرت در کتاب‌های روایی نقل شده و یا افعال و کارهایی که ایشان انجام داده است، دومین منبع

اجتهاد است. البته از آنجا که ممکن است در نقل قول و فعل پیامبر (ص) استباهاست یا غرض ورزی هایی صورت گرفته باشد، فقیهان تلاش می کنند احادیث موثق را از غیر موثق جدا کنند و به احادیث موثق و قابل اعتماد مراجعه کنند.

ج) اجماع : در اصطلاح علمای اصول، اجماع عبارت است از اتفاق و هماهنگی قولی یا فعلی و یا تقریری مجتهدان پیرامون مسئله‌ای که به حکم آن در قرآن و سنت پیامبر اکرم (ص) اشاره نشده باشد. مجتهدان همان کسانی هستند که قادر به استنباط می باشند. پیامبر اکرم (ص) می فرماید : «**لَا تَجْحِيْمُ أُمَّتِي عَلَى الظَّالِّ**؛ امت من بر گمراهی اتفاق نظر پیدا نمی کنند»^۱ این حدیث صریحاً دال بر عصمت امت است. رسیدن به اجماع در مسائل مهم کشور اسلامی حائز اهمیت فراوان است. اجماع سبب می شود :

- ۱- تفرقه و دو دستگی در میان امت از بین برود؛
 - ۲- باب اجتهاد باز بماند و انتخاب بهترین رأی ممکن گردد؛
 - ۳- راه هرگونه استبداد و دیکتاتوری و سوءاستفاده از قدرت از بین برود.
- د) عقل و قیاس : اگر فقیهان نتوانند حکم مسئله‌ای را از قرآن و سنت به دست بیاورند، تلاش می کنند که با عقل و با استفاده از قیاس که یک روش عقلانی استدلال است، حکم آن مسئله را به دست آورند. بدین صورت که این مسئله را با مسئله آمده، مقایسه می کنند و حکم آن را به دست می آورند.

مکلف و احکام تکلیفی

مکلف کسی است که بالغ، عاقل، قادر و مختار باشد. چنین کسی موظف است که تکالیف دینی خود را انجام دهد. بنابراین، کودک، دیوانه و افراد مجبور به اعمال غیرحق و افراد ناتوان از قید تکلیف آزادند. احکام تکلیفی پنج نوع است : واجب، مستحب، حرام، مکروه و مباح.

واجب : حکمی است که انجام دادن آن لازم است و دارای ثواب می باشد و ترک آن عقاب دارد؛ مانند : وجوب نمازهای پنج گانه و روزه ماه رمضان.

مستحب : حکمی است که انجام دادن آن حتماً لازم نیست اما کاری است پسندیده و موجب خشنودی خدا و رسول، و دارای اجر و پاداش اخروی است و در ترک آن مجازات و کیفری نیست؛ مانند : روزه عرفه عید قربان و دستگیری از فقرا و مستمندان.

حرام : کاری است که باید آن را ترک کرد و انجام دادن آن عقاب دارد؛ مانند : رباخواری،

دزدی، قمار و دروغ.

مکروه : حکمی است که انجام آن عقاب ندارد؛ اما انجام ندادن آن بهتر است؛ مانند : نماز خواندن در حمام، خوردن و آشامیدن در حال راه رفتن.

مباح : حکمی است که انجام دادن و ندادن آن مساوی است؛ مانند : ایستادن و نشستن. عبادات که قسم اول آن از فروع دین است خود شامل پنج نوع می‌باشد، که دو نوع از آنها عبادت بدنی خالص است که آن دو عبارت‌اند از : نماز و روزه. و یکی مالی خالص است (زکات) و دو نوع دیگر از آنها هم عبادت بدنی و هم عبادت مالی است که عبارت‌اند از : فریضه حج و جهاد. این پنج نوع عبادت در اصطلاح به نام «خمسة ضرورة دين» مشهورند.

نمونه‌یابی

علاوه بر کارهای ذکر شده، نمونه‌های دیگری از اعمال واجب، مستحب، حرام،
مکروه و مباح را نام بیرید.

اصل حلیت

در دین مبین اسلام، اصل و مبنا بر حلال بودن و مباح بودن است و مواردی که حرام‌اند باید دارای دلیلی محکم از قرآن و سنت پیامبر و سایر ادلهٔ فقهی باشند. علمای اسلام اصل «مباح بودن» را از آیات قرآن کریم استنباط کرده‌اند.
قرآن کریم می‌فرماید :

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ

مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

بقره، ۲۹

همچنین می‌فرماید :

وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ...

حرام کردن هر عملی فقط از جانب خداست و اگر خداوند کاری را حرام می‌کند، به خاطر ضرر و زیانی است که آن عمل به انسان‌ها می‌رساند، تا انسان‌ها مرتکب آن نشوند و آسیب و زیان روحی یا جسمی نبینند. ممکن است انسان‌ها علت حرام بودن برخی کارها را ندانند و این به سبب دانش ناقص انسان‌هاست. اما خداوند که عالم بر همه اسرار جهان است، می‌داند که چه کاری به نفع ما و چه کاری به زیان ماست. توجه داشته باشیم که حلال به اندازه کافی وجود دارد که ما را از حرام بینیاز کند. حرام، با حیله و دسیسه حلال نمی‌شود و خود آن دسیسه هم حرام است. حسن نیت در یک کاری هم آن را حلال نمی‌کند؛ یعنی کسی نمی‌تواند بگوید من به خاطر فلان خیر این حرام را مرتکب شدم. بنابراین، در حلال و حرام باید کاملاً تابع خداوند بود. رسول اعظم(ص) می‌فرماید :

إِنَّ اللَّهَ فَرَضَ فَرَائِضَ
خداوند چیزهایی را واجب کرده است

فَلَا تُضَيِّعُوهَا

وَحَدَّ حُدُودًا فَلَا تَعْتَدُوهَا
وحدو مرزهایی معین کرده، از آن تجاوز نکنید

وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ

فَلَا تَنْتَهِ كُوْهَا
حرمت آن را از بین نبرید

وَسَكَّتَ عَنْ أَشْيَاءٍ

رَحْمَةً بِكُمْ

غَيْرَ نِسْيَانٍ

فَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا
پس درباره آنها بحث و جدل نکنید^۱

تفکر در آیات

در آیات ابتدای درس پسندیشید و پیام‌های آنها را استخراج نمایید.

برخی از امور حرام

یکی از وظایف ما در زندگی، شناخت کارهای حرام است. ما باید در همان سنینی که به تکلیف می‌رسیم، کارهای حرام را شناسایی کنیم و برای دوری از آنها برنامه‌ریزی نماییم. این امر سبب می‌شود که در بزرگسالی نیز به راحتی مرتکب گناه نشویم، بر عکس کسی که نسبت به دستورهای خداوند بی‌تفاوت است و به حلال و حرام توجهی ندارد. چنین فردی، هرچه زمان می‌گذرد در باطل حرام پیشتر فرو می‌رود به گونه‌ای که درآمدن از آن مشکل‌تر می‌گردد. برخی از امور گناه و حرام به شرح زیر است:

۱- شرك به خداوند متعال، به هر صورت و شکلی باشد، چه شرك در ذات و چه شرك در افعال و چه شرك در عبادت، حرام است و بزرگ‌ترین گناه محسوب می‌شود.

۲- هرگونه گستاخی و بی‌ادبی نسبت به پدر و مادر، حتی به اندازه گفتن یک «اف» حرام است. خداوند متعال نیکی به والدین را پس از اطاعت و فرمانبرداری از خود واجب کرده و تنها در یک صورت باید از والدین اطاعت نکرد و آن وقتی است که از فرزندان بخواهند مرتکب گناه شوند و به خدا شرك بورزنده ولی در هر صورت باید با آنها به نیکی رفتار کرد.

تفکر در آیات

در آیات ۱۴ و ۱۵ سوره لقمان تفکر کنید و وظایف هر مسلمانی نسبت به پدر و مادر را مشخص نمایید.

۳- خداوند در سوره حجرات به ما دستور می‌دهد که شش عمل را انجام ندهیم:

الف) مسخره کردن؛

ب) عیب‌جویی کردن؛

ج) لقب زشت به دیگران دادن؛

د) سوء‌ظن و بدگمانی نسبت به دیگران؛

ه) تجسس در احوال دیگران و غیبت کردن.

این محظمات شش گانه سرمنشأ بسیاری از بدی‌های اخلاقی‌اند و جزء زشت‌ترین رذایل اخلاقی محسوب می‌شوند.

* در حالات و رفتارهای خود تأمل کنیم و خود را ارزیابی نماییم تا بینیم نسبت به این گناهان در چه موقعیتی قرار داریم. اگر به آنها تمایل نداریم، خدا را سپاس گفته و برای تقویت پیشتر خود در مقابل آنها برنامه‌ریزی کنیم و اگر به برخی از آنها تمایل داریم، برای از بین بردن این تمایل، برنامه‌ریزی و تمرین نماییم.

احکام خوردنی‌ها و آشامیدنی‌ها

خداآوند بنابر آیه ۴ سوره مائدہ، هر چیز پاکیزه‌ای را برای انسان حلال شمرده است و به مردم اجازه داده که از آنها بهره ببرند. در میان خوردنی‌ها و آشامیدنی‌ها، هر چیز زیان‌آوری را حرام کرده است، که مهم‌ترین آنها عبارت‌اند از :

الف) شراب و هر ماده مست کننده دیگر؛

ب) گوشت خوک و سگ؛

ج) گوشت مردار؛

د) مواد مخدر از قبیل ترباک، هروئین و

صرف شراب و مواد مخدر موجب زایل شدن عقل و تخریب قوای عقلی و فکری انسان شده و تأثیرات جبران‌ناپذیری بر جسم و روان دارند. خداوند عقل و فطرت انسان را پاک و سالم آفریده و بهترین موهبت خود به انسان قرار داده است و اگر عقلانیت از انسان سلب شود، با سایر حیوان‌ها تفاوتی ندارد. مصرف مواد الکلی خشونت و التهاب ایجاد می‌کند و شخص، در حالت مستی، ممکن است به هر نوع عمل خشونت‌آمیز و تأسیب‌بار دست بزند. مصرف ترباک و مواد مشابه فرد را بی‌غیرت، ترسو، بی‌توجه و لاابالی می‌کند. بدن او را در مقابل بیماری‌ها چنان تضعیف می‌کند که روزبه روز به کام مرگ تزدیک‌تر می‌شود. اعتیاد به سیگار نیز به دلیل هدر دادن امکانات مادی و تأثیر مخرب آن بر بدن و مقدمه شدن آن برای مصرف مواد مخدر، حرام است.

قمار و شرط‌بندی

یکی از کارهای حرامی که به صراحت در قرآن نهی شده، قمار و شرط‌بندی است. این کار حرام و زیان‌بخش که جز هدر دادن وقت، تخریب اعصاب و وارد کردن زیان مالی و حیثیتی جبران ناپذیر، خاصیتی ندارد، متأسفانه هم در قدیم و هم امروزه رواج دارد. امروزه در بسیاری از کشورها، بهخصوص کشورهای غربی، همان‌طور که شراب خانه‌های بزرگ وجود دارد، قمارخانه‌های بزرگی نیز هست. برخی از افراد از این راه ثروت‌های بادآورده به دست می‌آورند و برخی نیز همهٔ زندگی خود را می‌بازند.

این گناه به تدریج روحیهٔ تلاش و بروز استعدادها را خاموش می‌کند، اراده را ضعیف می‌نماید و کار و سازندگی را ازبین می‌برد. افرادی که به این کار عادت کرده‌اند، معمولاً در عالم رؤیا برای خود کاخ‌های زیبا می‌سازند و وقت و عمر خود را به انتظار برنده شدن از دست می‌دهند.

در اسلام، فقط شرط‌بندی برای مسابقاتِ تیراندازی و اسب‌دوانی و شتردوانی جایز است؛ زیرا این ورزش‌ها، بهخصوص در گذشته توان جسمی و روحی افراد را بالا می‌برد و آماده دفاع از کشور و دفع خطرها می‌نمود.

* برخی شکل‌های قمار و شرط‌بندی را که در بعضی جاها رواج دارد، معرفی کنید و آثار زیانبار آنها را توضیح دهید.

عادت‌های حرام

امروزه برخی از عادت‌ها در میان برخی از افراد، هرچند اندک، مشاهده می‌شود که با احکام اسلام مخالف و از نظر حکم الهی حرام می‌باشد. خوب است در اینجا به ذکر برخی از آنها پردازیم:

۱- استفاده از طلا برای مردان: می‌دانیم که استفاده از طلا و حریر (لباس ابریشمی) برای مردان حرام، ولی برای زنان حلال می‌باشد. برخی دلایل علمی هم برای این موضوع ذکر شده است. اگر چنین دلایلی هم نبود، حرام شدن آن از جانب خداوند برای مردان، نشانه زیان چنین کاری است.

امروزه مشاهده می‌کنیم که برخی مردان و جوانان از طلا استفاده می‌کنند و گاهی همین طلا در نماز نیز همراه آنهاست که در این صورت هم نماز آنها باطل است و هم به خاطر استفاده از طلا مرتکب گناه شده‌اند. اینان به ویژگی‌های متفاوت مردان و زنان توجه ندارند و به گونه‌های مختلف خود را مشابه

زنان می‌سازند؛ در حالی که اول استفاده از طلا و حریر و سایر جنبه‌های زینتی و آرایشی برای زنان، به خاطر ویژگی خاص آنهاست. ثانیاً همان زنان نیز باید آرایش و زینت خود را در محدوده خانواده و افراد مَحْرُم حفظ کنند و از استفاده آن در مقابل افراد نامحترم یا در ملأ عام اجتناب کنند. مردانی که به سوی این قبیل آرایش‌ها و زینت‌ها رو می‌آورند و به شکل‌های نامناسبی در جامعه ظاهر می‌شوند، باید به تحلیل عمل خود پردازنده و شخصیت روحی خود را ارزیابی کنند تا متوجه منشأ اشتباه خود شوند.

روشن است که چنین رفتاری نشانه‌ترقی و پیشرفت نیست؛ زیرا همان کسانی که عامل پیشرفت در دنیای امروز بوده‌اند، از فضانورداران گرفته تا سازندگان آبرایانه‌ها تا مخترعین و کاشfan بزرگی چون نیوتن و اینشتین این راه را برای پیشرفت انتخاب نکرده‌اند. آنان به جای توجه به ظاهر و تلاش برای به شکل‌های گوناگون در آوردن خود، با جدیت و تلاش و تحمل رنج و زحمت و بی‌خوابی و دوری از تن پروری راه علم و پیشرفت را طی کردند و نام خود را در تاریخ بزرگان خدمت کننده به بشریت زنده نگه داشتند.

کسانی از مردان و جوانان که به عادت‌های ناپسندی مانند: استفاده از طلا، آرایش غیرمعمول، پوشیدن لباس‌های نامناسب و تقليد کورکورانه از هرنوع مد می‌پردازنند و کار خود را تحت عنوان پیروی از مد توجیه می‌کنند، باید توجه کنند که این قبیل رفتارها به تدریج موجب شکل‌گیری خصلت‌ها و عادت‌های ناپسندی در آنها می‌شود و از طریق آنها به فرزندانشان انتقال می‌باید. متأسفانه برخی از جوانان که دست به چنین کاری می‌زنند، وقتی بزرگسال می‌شوند و تشکیل خانواده می‌دهند، انتظار دارند فرزندانشان به شیوه‌ای درست زندگی کنند و از این قبیل عادت‌ها دور باشند. اما باید بدانیم که بهترین راه برای هدایت فرزند، الگوی خوب بودن پدر و مادر برای آنهاست.

* جامعه پیرامون خود را بررسی کنید. وجود برخی از عادت‌های ناپسند را بج میان جوانان را مشخص کنید و درباره علت وجود چنین عادت‌هایی گفت و گو نمایید.

۲- عکس‌ها و تصویرهای مبتذل : می‌دانیم که نگاه به تصویر اندام فرد نامحترم حرام است، به خصوص که اگر از روی شهوت باشد یا سبب تحریک شهوت شود. باید توجه کنیم که این عمل از نظر روان‌شناسان به تدریج سبب افسردگی روانی شده و شخص را رنجور و حسرت‌زده می‌کند و تمرکز فکر انسان را از بین برده و مانع تفکر سازنده و خلاق او می‌شود.

امروزه ارتباطات امری اجتناب ناپذیر است، به ویژه با پیدایش ابزارهایی مانند ماهواره، اینترنت، تلفن همراه و ... که در ایجاد ارتباطات تسريع کرده‌اند، این رسانه‌ها می‌توانند زمینه‌ساز گسترش علم و فناوری باشند و در حوزه‌های مختلف علمی، اقتصادی، ورزشی، شهرنشینی، پژوهشی و سلامت به انسان‌ها خدمت کنند. اندکی از مردم در نقاط مختلف دنیا هستند که به جای خدمت به انسان‌ها، این ابزار را وسیله تخریب شخصیت جوانان و سنتی و بی‌بندوباری آنها ساخته و از این راه دام‌های فربخ خود را پهنه کرده و ثروت‌های بی‌پایانی به چنگ می‌آورند که در اینجا فرصت ذکر آنها نیست. گروه‌های بی‌بندوبار در هرجامعه‌ای زمینه نفوذ آنها را فراهم می‌کنند. برای پیدایش چنین گروه‌هایی است که برخی از قدرت‌ها از رسانه‌هایی مانند اینترنت و ماهواره سوءاستفاده کرده و بی‌بندوباری را گسترش می‌دهند. جوانان عاقل و خردمند هرگز وقت و عمر گرانها و سرشار از انرژی خود را در تماشای چنین صحنه‌هایی به‌هدر نمی‌دهند و از دریافت آن همه اطلاعات با ارزش خود را محروم نمی‌سازند.

توجه کنیم که نگاه به نامحرم، در هر صورت، برای کسب لذت حرام است؛ چرا که شخصیت فرد را متزلزل می‌سازد و غیرت او را زیر سؤال می‌برد. انسان‌های ناموس‌دار و غیرتمند نفس خود را مهار می‌کنند و ناموس دیگران را مورد تعریض قرار نمی‌دهند. ناگفته نماند که خداوند اصل نگاه کردن به نامحرمی که حجاب خود را رعایت کرده، منع نمی‌کند؛ زیرا چنین چیزی امکان‌پذیر نیست و او هرگز تکلیف مالایطاق و غیرقابل اجرا نمی‌کند؛ بلکه نگاه از روی شهوت را منع می‌کند و می‌فرماید :

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ
بِهِ مَرْدَانٌ مُؤْمِنٌ بَّغْوَ :

يَغْضُضُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ
وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ
وَإِنَّمَا يَعْمَلُونَ

ذُلِّكَ أَرْكَنَ لَهُمْ
إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ
وَبِهِ زَنَانٌ مُؤْمِنٌ بَّغْوَ :

يَغْضُضُنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ
وَيَحْفَظُنَ فُرُوجَهُنَّ ...

توجه داشته باشیم که نگاه‌های آلوده اولین قدم برای ورود به مراحل دیگر زشتی‌ها و پلیدی‌هاست. بنابراین، باید خود را از نگاه‌های آلوده حفظ کنیم و خود را در مسیری که دین تعیین کرده قرار دهیم. البته نگاه کردن زن و مرد برای ازدواج و انتخاب یکدیگر ابتدایی‌ترین مرحله است که باید انجام شود و از آن پس سایر مراحل، آن‌گونه که دین فرمان داده، طی می‌شود تا این که زن و مرد ازدواج می‌کنند و زندگی مشترک را آغاز می‌نمایند.

فعالیت‌های اقتصادی

یکی از مهم‌ترین فعالیت‌های اقتصادی، خرید و فروش است که خداوند آن را حلال کرده و بدان تشویق کرده است. اما ربا را حرام کرده و فرموده:

.....
.....
**أَحَلَ اللَّهُ الْبَيْعَ
وَ حَرَّمَ الرِّبَا.**

بقره، ۲۷۵

ربا فعالیت‌های اقتصادی سازنده را از بین می‌برد و افراد فقیر را فقیرتر و گرفتارتر می‌کند. با این که خرید و فروش حلال است، اما هر چیزی را نمی‌توان معامله کرد. خداوند متعال خرید و فروش چیزهایی را که زیان دارند حرام کرده است. به همین جهت خرید و فروش مواد مخدر، مشروبات الکلی، گوشت خوک و مانند آنها، حتی با غیر مسلمان هم حرام است؛ زیرا دین مبین اسلام به کرامت انسان‌ها احترام می‌گذارد و از هر وسیله‌ای برای حفظ کرامت آنها استفاده می‌کند. خداوند متعال روزی‌های حلال موردنیاز ما را آفریده و در طبیعت قرار داده است. لازم است که هر کس با فعالیت و تلاش مثبت و سازنده برای رفع نیاز خود بکوشد و از نعمت‌های الهی و زیبایی‌های طبیعت بهره‌مند شود، به ورزش و تفریح سالم پردازد، به شهرها و سرزمین‌های دیگر مسافرت کند و از آن درس زندگی بگیرد و تجربه کسب کند. اما هیچ انسانی حق ندارد به حق دیگران تجاوز کند و مانع رشد و شکوفایی مادی و معنوی آن شود و انسان‌های دیگر را استثمار نماید.

در روابط اقتصادی مردم پیرامون خود تحقیق و تفکر کنید و روابط سالم اقتصادی و روابط ناسالم را مشخص نماید.

تبلي، سستي و نداشتن فعالیت اقتصادي مفيد از خصایص افراد تن پرور و بی خاصیت است که به چيزی جز بهره کشی از دیگران فکر نمی کنند. اصولاً اراده قوی همیشه متعلق به کسانی است که زحمت می کشند و تلاش می کنند و از دسترنج خود بهره مند می شوند. البته در همین راه هم باید راه اعتدال و میانه را طی کرد و از توجه بیش از حد و افراط در کسب درآمد که فرد را به حرص و آز می کشاند، دوری کرد؛ زیرا چنین افراطی موجب متزلزل شدن روابط سالم، حتی در کانون گرم خانواده می شود.

- ۱- با بررسی درس اول کتاب بنویسید که با احکام اسلامی کدام یک از نیازهای ضروری انسان تأمین می گردد؟
- ۲- منابع اصیل احکام اسلام کدام‌اند؛ چرا باید احکام را از این منابع دریافت نمود؟
- ۳- مجتهد در فهم احکام اسلام باید به چه موضوعاتی آگاهی داشته باشد؟ ارتباط هریک از این موضوعات با فهم دقیق احکام را بنویسید.

درس یازدهم

آینده تاریخ

اعتقاد به «موعود» و «منجی» در ادیان الهی و بهخصوص در اسلام یک اعتقاد عمیق و استوار است. این اعتقاد نشانه پیش درست ادیان الهی به تاریخ و سرنوشت انسان است و به همین جهت نیازمند بررسی و دقت نظر جدی است. در این درس می خواهیم بدانیم : این اعتقاد چه جایگاهی در اندیشه اسلامی دارد و چگونه زندگی مسلمانان را تحت تأثیر قرار می دهد؟

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

وعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءامَنُوا مِنْكُمْ
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَيَسْتَحْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ
كَمَا اسْتَحْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
كَه آنان را جانشین در زمین قرار دهد
همان طور که قبل از آنان کسانی را جانشین
قرار داد.

وَلَيُمَكِّنَنَ لَهُمْ دِينَهُمْ
الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ حَوْفِهِمْ أَمَّا
يَعْبُدُونَنی

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

لَا يُشِّرِّكُونَ بِى شَيْئًا

نور، ٥٥

وَ نُرِيدُ أَنْ تَمُّنَ
عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ
وَ نَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً
وَ نَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ

وَ مِنْ خَوَاهِيمِ مَنْ نَهَيْمَ
بِرْ كَسَانِي كَهْ نَاتَوانْ شَمَرَدَهْ شَدَهَانَدْ دَرْ زَمِينْ

قصص، ٥

وَ لَقَدْ كَتَبْنَا فِي الرَّبُورِ
مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا
عِبَادِي الصَّالِحُونَ

پَسْ از ذَكْر (تُورَات)

أنبياء، ١٠٥

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ
بِالْهُدَى وَ دِينِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ
وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

کَهْ بَرْ هَمَّهْ دِينْ هَا چِيرَهْ گَرْ دَانَدْ

توبه، ٣٣

يَرِثُهَا : آن را به ارث می برد
كَرِهٌ : نخواهد، اکراه داشته باشد

آینده تاریخ

تاریخ زندگی انسان‌ها صحنۀ مبارزۀ دائمی حق و باطل بوده است. در جبهۀ حق، انسان‌هایی حضور دارند که در راه خدا پرستی، عدالت، انسان‌دوستی، آزادگی، فضایل اخلاقی و دفاع از حقوق محرومان و مستضعفان تلاش کرده‌اند و صفحات تاریخ را با جهاد و ایثار خود زیبایی و شکوه بخشیده‌اند. در جبهۀ باطل، خودخواهان و خودپرستانی حضور دارند که شرک و کفر و ستمگری پیشه ساخته و برای رسیدن به خواسته‌های خود، به بهره‌کشی از انسان‌ها و دامن زدن به فساد و بی‌بند و باری پرداخته‌اند.

نتیجه نهایی این مبارزه چیست و پیروزی از آن کدام جبهه خواهد بود؟ جبهه حق یا جبهه باطل؟

پاسخ به این سؤال با بینش انسان درباره جهان ارتباط دارد. آنان که از شناخت آفریننده جهان درمانده‌اند و اداره کننده‌ای مدبّر و حکیم برای آن نمی‌شناسند، نمی‌توانند آینده‌ای روشن برای تاریخ انسان تصویر کنند.

اما خدا پرستان که معتقد‌ند یکی از نام‌های خداوند حق است و اوست که با حکمت خود، جهان را اداره می‌کند، براساس وعده‌الهی، باور دارند که آینده نهایی جهان از آن حق خواهد بود و باطل، شکست خورده و مغلوب، صحنه را ترک خواهد کرد.

تفکر در آیات

در آیات ابتدای درس بیندیشید و ببینید که چه آینده‌ای برای تاریخ انسان پیش‌بینی شده است؟

موعد و منجی در ادیان

پیامبران الهی، برای تحقق وعده‌های الهی، از طرح خاصی برای پایان تاریخ سخن گفته‌اند. آنان می‌گویند که در پایان تاریخ، در حالی که شرایط کاملاً آماده شده است، یک ولی الهی ظهور می‌کند و حکومت جهانی و عادلانه‌ای تشکیل می‌دهد که فقط براساس دین خدا اداره می‌شود.

این عقیده اصلی پیامبران الهی است اما همان‌طور که قبلًا دیدیم، تعلیمات هر پیامبری پس از وی دستخوش دگرگونی شد. از جمله این دگرگونی‌ها، اعتقاد خاصی بود که پیروان هر پیامبری درباره ظهور موعد پیدا کردند. با وجود این اعتقادات مختلف، همه در اصل الهی بودن پایان تاریخ و ظهور

ولئی خدا برای برقراری حکومت جهانی اتفاق نظر دارند.

– یهودیان معتقدند که هنوز «مسيح» و منجی نیامده است، روزی مسيح خواهد آمد و دین حضرت موسى اللهم لا را در جهان گسترش خواهد داد و عدالت را برقرار خواهد کرد.

مسیحیان بر این باورند که حضرت عیسی اللهم لا همان منجی و موعود آخر الزمان است. آنان در این باره عقیده یکی از یاران حضرت عیسی اللهم لا به نام پولس را پذیرفته‌اند که می‌گوید: منجی نهایی جهان حضرت عیسی است. او معتقد بود که حضرت عیسی اللهم لا در شبی که مأموران حاکم به مخفیگاهش حمله کردند، دستگیر شد؛ روز بعد او را به صلیب کشیدند و کشتند اما سه روز پس از مرگ، بر صلیب زنده شد و به آسمان رفت. او دوباره ظهور می‌کند و انسان‌ها را نجات می‌دهد.^۱ در آین زرتشتی، اعتقاد به سُوشیانت که به معنای منجی و رهاننده است، اعتقاد رایجی است و در تمام متون زرتشتی به ظهور این موعود بشارت داده شده است.

اعتقاد به منجی در بین پیامبران، فرصلت ارزشمندی برای همکاری میان آنها و تلاش برای تحقق آرمان‌های بزرگ همه پیامبران الهی، مانند معنویت، خداپرستی، عدالت، اخلاق و نفی حاکمیت کفر و ستم بر جهان است. این همکاری سبب تزدیکی و همدلی حق طلبان و مانع توطنه‌های ستمگران می‌شود.

موعد در اسلام

در روایات ما آمده است که در آخر الزمان منجی بزرگ انسان‌ها از نسل پیامبر اکرم (ص) ظهر خواهد کرد و حکومت واحد جهانی را تشکیل خواهد داد. یکی از لقب‌های این موعود «مهدی» است. سیاری از علماء و محدثین ما در کتاب‌های حدیثی خود بایی را به این موضوع اختصاص داده و بعضی نیز کتاب‌های مستقلی در این باب نوشته‌اند. آنان ذکر کرده‌اند که در آینده از خاندان پیامبر فردی متولد خواهد شد که همان ایشان است^۲. او به امر خدا قیام خواهد کرد و زمین را پس از آنکه از ظلم و ستم

۱- این درحالی است که در انجلیل برنبای و انجلیل یوحنا ذکر شده که حضرت عیسی اللهم لا از آمدن پیامبری بعد از خود خبر می‌دهد و او را نجات بخش می‌خواند. قرآن کریم نیز کشتن و به صلیب کشیده شدن حضرت عیسی اللهم لا را به صراحت رد می‌کند و می‌فرماید که آنان در این مسئله دچار اشتباه شدند (سوره نساء، آیه ۱۵۷).

۲- برخی از علماء و دانشمندان که به این موضوع پرداخته‌اند و می‌توان به آثارشان مراجعه کرد، عبارت‌اند از: سعدالدین فتاوازی در کتاب شرح المقاصد، ابن حجر هیثمی در کتاب صواعق المحرقة، جلال الدین سیوطی در کتاب الحاوی للثانوی، علامه منادی صاحب فیض القدير، علامه خیر الدین آلوسی در غالیة المواقع، شیخ محمد خضرحسین استاد داششگاه الازهر در مجله تمدن اسلامی تحت عنوان نگرش بر روایات مربوط به مهدی، کاتب مالکی در کتاب نظم المتأثر من الحديث المتواتر، عدوی مصری در کتاب مشارق الانوار، احمد قرمانی دمشقی در کتاب اخبار الدول و آثار الاول و محی الدین عربی در الفتوحات المکیة.

پرشده باشد، از عدل و داد پر خواهد کرد^۱.

پیروان پیامبران الهی چگونه می‌توانند برای فراهم کردن زمینه ظهور منجی جهانی با یکدیگر همکاری کنند؟ پیشنهادهای خود را عرضه کنید.

جهانی شدن، جهانی سازی و مهدویت

امروزه، با واقعیتی به نام جهانی شدن (Globality) مواجهیم و لازم است رابطه آن را با موضوع مهدویت بررسی کنیم. جهانی شدن به معنای گسترش ارتباطات میان انسان‌ها و افزایش تأثیر متقابل اقوام، ملت‌ها و کشورها بر یکدیگر است؛ به گونه‌ای که کمتر اتفاقی در گوشه‌ای از عالم رخ می‌دهد که مردم دیگر سرزمین‌ها از آن بخبر بمانند و حیات اجتماعی آنان از این اتفاق تأثیر نپذیرد. پیدایش ابزارهای ارتباطی صوتی و تصویری و متنی مانند تلفن ثابت و سیار، رادیو، تلویزیون، ماهواره، اینترنت از یک طرف و وسائل نقلیه جدید مانند اتومبیل، قطار و هوایپما از طرف دیگر، ارتباط میان انسان‌ها را در نقاط مختلف کره زمین چنان توسعه داده است که گویی مانند مردم یک دهکده با هم آشناشند. از همین جاست که مفهوم «دهکده جهانی» (Global village) شکل گرفته است.

این یک واقعیت اجتماعی است که رخ داده است و اکنون ما در چنین جهانی زندگی می‌کنیم. با پدیدار شدن این واقعیت، قدرت‌های بزرگ و سلطه‌گر برنامه‌ریزی کرده‌اند که فرهنگ، اندیشه و آن شیوه زندگی را که خود می‌سندند، جهانی کرده و بر سایر مردم تحمیل کنند. این طرح و برنامه را جهانی سازی (Globalisation) می‌نامند.

برای رسیدن به این منظور، از امکانات بسیار پیچیده آشکار و پنهان کمک می‌گیرند. شبکه‌های بزرگ تلویزیونی و رادیویی، ماهواره‌ها، شبکه‌های بسیار زیاد اینترنتی، فیلم‌های سینمایی، کتاب‌ها و نشریات، سازمان‌های گسترش‌اطلاعاتی و جاسوسی ابزار گسترش فرهنگ قدرت‌های بزرگ و به خصوص آمریکا هستند. پشتونه این ابزار، قدرت نظامی، سیاسی و اقتصادی آمریکاست که با ایجاد رعب و ترس یا وابستگی و تسلیم‌طلبی یا طمع، زمینه را برای توسعه فرهنگ، اخلاق و آداب و رسوم آمریکایی آماده می‌کنند؛ برای مثال، آمریکا پس از این که افغانستان و عراق را تصرف کرد، دهها شبکه تلویزیونی به راه

۱- شیعیان عقیده دارند که حضرت مهدی فرزند امام حسن عسکری است و هم‌اکنون به اذن و قدرت الهی در غیبت بمسر می‌برد.

انداخت تا فرهنگ و اخلاق خود را بر مردم مسلمان این دو کشور تحمیل کند.

آنچه در اینجا حاتراهمیت و نیازمند روشن بینی است، این است که بدانیم با توجه به قدرت گسترده و پیچیده ارتباطات، شیوه‌های مدرن تبلیغ، مهم‌ترین ابزار یکسان‌سازی فرهنگی است. آنها از یک طرف به شکلی بسیار غیرمستقیم و از زبان ملت‌ها شکاف میان نسل‌ها را چنان بزرگ می‌کنند که نسل جدید احساس کند دیگر نمی‌تواند با فرهنگ خود ارتباط برقرار سازد و از طرف دیگر، عناصر فرهنگ خود را مانند نوع پوشش، سبک معماری، نوع غذا، شیوه‌های معاشرت و حتی ایده‌آل‌ها و آرمان‌های زندگی و به‌طور کلی شیوه زندگی خود را در زیباترین قالب‌های ممکن تبلیغی عرضه می‌کنند تا علاوه بر جلب نظر ملت‌ها، اندیشه آنها را دنباله‌رو خود سازند. در اینجاست که ذکاوت و زیرکی ملت ما، به خصوص نسل جوان، باید به کمک ما بیاید تا به جای پیوستن به جهانی‌سازی تحمیلی، با تکیه بر کرامت و عزت خود و با اعتماد به قدرت ابتکار و خلاقیت و پیشه کردن برداری و صبر، فرهنگ خود را تعالی بخشیم و در این رقابت جدی و سخت، موفق باشیم.

حال که جهانی شدن ارتباطات و تبدیل جهان به یک دهکده، این فرصت را ایجاد کرده است که افکار و عقاید در میدان جهانی به رقابت برخیزند، کدام عقیده و کدام روش زندگی لیاقت دارد به‌طور طبیعی مورد پذیرش ملت‌های مختلف قرار گیرد؟ چنین به‌نظر می‌رسد که عقیده‌ای با شاخصه‌های زیر می‌تواند جهانی شود:

- ۱- با فطرت انسان و ویژگی‌های فطری او سازگار باشد.
- ۲- مبتنی بر عقلانیت و قابل دفاع عقلی باشد.
- ۳- توانایی پاسخ‌گویی به نیازهای اصلی دنیای امروز، مانند عدالت اجتماعی، را دارا باشد.
- ۴- از پشتونه و تأیید الهی برخوردار باشد.

با تأملی در عقاید اسلام این ویژگی‌ها را در دین اسلام می‌بینیم. با تشکیل حکومت جهانی اسلامی، آرمان‌والای جامعه بزرگ بشری و خانواده انسانی تحقق می‌پذیرد و آرزوی دیرینه همه پیامبران و مصلحان و انسان‌دوستان برآورده می‌گردد.

بخش بزرگی از تضادها، ستیزها، استکبارها و استضعفدها، در کل جامعه بشری از حکومت‌های طاغوتی و از درون کاخ‌ها سرچشمه می‌گیرد و به دست این گونه دولت‌ها و حکومت‌ها گسترش می‌یابد. اغلب مردم در همه جوامع به خیر و نیکی گرایش دارند و نوع دوست و مهربان‌اند و این حکومت‌ها و قدرت‌های فاسد هستند که به کثری‌ها و بدی‌ها دامن می‌زنند و جوامع را به فساد می‌کشانند. آنان برای

جذب و جلب منافع بیشتر تضاد و درگیری پدید می‌آورند و با تبلیغ، تلقین و اجبار توده‌های نجیب انسانی را به ناسازگاری و تخاصم و امی‌دارند و رویارویی هم قرار می‌دهند.

در دوران رهبری حضرت مهدی (ع) با ایجاد مدیریت واحد الهی و حاکمیت یگانه قانون اسلامی، عامل اصلی فساد و تباہی و ظلم نابود می‌شود و انسان‌ها بدون ترس از فشارها برادر و مهربان در کنار یکدیگر زندگی می‌کنند، کمبودها و عقب‌ماندگی‌ها جبران می‌گردد و امت واحد انسانی شکل می‌گیرد.

